

#maskulinitet

- **En kvalitativ analys om maskulinitet, maskulinitetsnormer och dess konsekvenser till sociala problem**

Av: Sandra Forsberg och Nina Saxenbrink

Handledare: Linda Arnell

Södertörns högskola | Institutionen för socialt arbete

Kandidatuppsats 15 hp

Examensarbete i socialt arbete | Vårterminen 2019

Socionomprogrammet

Abstract

The aim of this study was to examine how authors on Instagram describe masculinity norms. We aimed to further analyse how the authors illustrate the consequences of masculinity norms in relation to social problems. The study is based on 25 posts from authors on Instagram which were analysed by a content analysis method. The theoretical framework in this study consists of Connells (1995, 2008) theory of masculinity. A conception of socialization is also included (Connell 1995, 2009). The results indicated that masculinity norms have a negative impact on men by how they are expected to be, what they are expected to feel, what is allowed for them to talk about, how they should act and what sexual desires they should have. Furthermore, the study showed how masculinity norms lead up to social problems such as reluctance to seek help and using violence against others. The main conclusion of this study was that social problems often are based on the fact that men, due to present masculinity norms, are in need of proving, defending or maintaining their masculinities in different contexts. The man himself along with everyone around him are the one who pays for the consequences of masculinity norms.

Title: #masculinity - A qualitative study of masculinity, masculinity norms and their effects on social problems

Authors: Sandra Forsberg and Nina Saxenbrink

Keywords: Masculinity norms, hegemonic masculinity, gender order, masculinities, Instagram.

Number of words: 14 374

Sammanfattning

Syftet med denna studie var att undersöka hur författare på Instagram beskriver maskulinitetsnormer. Syftet var även att undersöka hur författare belyser konsekvenser av maskulinitetsnormer i relation till sociala problem. Studiens empiri byggdes på 25 inlägg från medlemmar på Instagram som analyserades med hjälp av en innehållsanalys. Studiens teoretiska referensram utgjordes av Connells (1995, 2008, 2009) maskulinitetsteori. Referensramen utgjordes även av begreppet socialisation (Connell 1995, 2009). Resultatet visade att maskulinitetsnormer har en negativ inverkan på hur män förväntas vara och vad de förväntas känna, vad som är tillåtet att tala om, hur de ska bete sig och vilka sexuella begär de ska ha. Studiens resultat visade även att maskulinitetsnormer leder till sociala problem såsom en motvilja att söka hjälp och ett våldsutövande gentemot andra. Studiens huvudsakliga slutsats blev att sociala problem många gånger grundar sig i att män på grund av rådande maskulinitetsnormer, i olika sammanhang behöver bevisa, försvara eller upprätthålla sina maskuliniteter. De som får betala priset för negativa konsekvenser av maskulinitetsnormer är mannen själv liksom alla andra han har runt omkring.

Titel: #maskulinitet - En kvalitativ analys om maskulinitet, maskulinitetsnormer och dess konsekvenser till sociala problem

Författare: Sandra Forsberg och Nina Saxonbrink

Nyckelord: Maskulinitetsnormer, hegemonisk maskulinitet, genusordning, maskuliniteter, Instagram.

Antal ord: 14 374

Förord

Vi vill börja med att rikta ett stort tack till vår handledare Linda Arnell som peppat oss när självförtroendet sviktat, väglett oss när vi tappat fotfästet och kommit med relevanta råd och tips. Din hjälp har varit ovärderlig.

Vi vill även rikta ett tack till alla de författare som publicerat inlägg med hashtag maskulinitet på Instagram, trots att de inte vet om att denna studie utförs. Utan deras inlägg hade inte denna studie kunnat genomföras.

Vi vill slutligen rikta ett tack till varandra för att vi dels lyckats hålla sams under resans gång trots två starka viljor, men framförallt för att vi peppat varandra när en velat ge upp. Arbetet har fördelats jämnt mellan Sandra och Nina då vi haft lika stort ansvar för samtliga avsnitt i uppsatsen. All text i föreliggande studie är således författad gemensamt.

Stockholm 2019

Sandra och Nina

Innehåll

---

1. Inledning.....	1
1.1 Syfte & frågeställningar	3
1.2 Avgränsningar	4
1.3 Begreppsdefinitioner	4
2. Tidigare forskning	6
2.1 En idealman	6
2.2 Våldets betydelse.....	8
2.3 Mäns begränsade förmåga att söka hjälp	10
2.4 Manlighet konstrueras genom heterosexualitet	10
2.5 Upprätthållandet av maskulinitetsnormer inom socialt arbete	11
2.6 Forskningsdiskussion	12
3. Teoretisk referensram.....	13
3.1 Maskuliniteter	14
3.2 Hegemonisk maskulinitet	15
3.3 De delaktiga.....	16
3.4 De underordnade	17
3.5 Socialisation	17
4. Metod.....	18
4.1 Val av metod	18
4.2 Urvalsprocess	18
4.3 Analysmetod.....	20
4.4 Kodning, kategorisering och tematisering.....	20
4.5 Studiens kvalitet och generaliserbarhet	21
4.6 Forskningsetiska överväganden	22
4.7 Metoddiskussion.....	24
5. Resultat och Analys.....	25
5.1 Den ideala maskuliniteten	25
5.2 Mäns socialisering in i maskulinitetsnormer.....	31
5.3 Konsekvenser av maskulinitetsnormer.....	33
6. Slutsats och diskussion.....	39
7. Referenser.....	42

1. Inledning

Maskulinitetsnormer kan begränsa killar, på samma sätt som normer om femininitet kan begränsa tjejer. Det är som att vi killar bara ska vara en del, men inte hela oss själva. Killar behöver få vara den dem är (författare till inlägg på Instagram).

I Sverige går det att se stora sociala och kulturella ojämlikheter mellan män och kvinnor. Det går till exempel att se hur svenska företag styrs av män och hur kvinnors arbete utgörs av en betydande del oavlönat arbete. Vidare har kvinnor generellt sett i jämförelse med män, ett större ansvar för hem och barn (Johansson 2000, ss. 14–15; Connell 2009, s. 15).

Ojämlikheterna är till fördel för den enskilda mannen i mötet med andra. Detta då män ofta ses som en bärare av makt för att de är just män (Män- och jämställdhetsutredningen 2014, ss. 233–234). Mäns överordnade position gentemot kvinnor synliggörs i en makthierarki. Det förekommer dessutom makthierarkier som gör att vissa män är överordnade andra män. Män placeras som överordnade respektive underordnade utifrån olika föreställningar om vad som är maskulint (Connell 1995, 2008). Dessa föreställningar benämner vi som maskulinitetsnormer.

Det går att se hur män på samma gång som de är överrepresenterade på samhällets topp, också är överrepresenterade vad gäller flertal sociala problem. Detta i form av exempelvis självmord, våldsutövning, missbruk och kriminalitet (Nordisk information för kunskap om kön 2018; Brottsförebyggande rådet 2019; Folkhälsomyndigheten 2019; Backus Dagirmanjian et al. 2017). Män har dessutom visat sig vara överrepresenterade som gärningsmän. Både gällande olika former av våld, men också när det handlar om att utsätta sig själva för risker (Män- och jämställdhetsutredningen 2014, ss. 233–234). Anledningar till att män utövar våld har genom åren omfattats av olika förklaringar. Allt ifrån att männen själva blivit utsatta för våld som barn, till att de inte är kapabla att hantera impulser. Vidare att män utövar våld som en tvångshandling av att bekräfta sin manlighet, då män ofta saknar manliga förebilder (Gottzén 2014, s. 98). Förekomsten av flertal sociala problem och det faktum att män ofta är överrepresenterade som gärningsmän, kan grunda sig i att mäns maskuliniteter bygger på destruktiva normer (Män- och jämställdhetsutredningen 2014, ss. 233–234; Backus Dagirmanjian et al. 2017).

I en sammanfattning av vanligt förekommande maskulinitetsnormer och ideal inom forskning, framställs olika föreställningar om hur män förväntas vara. Bland annat förväntas de vara starka och bestämda. Män förväntas kunna ta hand om sig själva i jämförelsevis med kvinnor som ofta framställs som offer. Vidare är vanligt förekommande maskulinitetsnormer och ideal inom forskning, att män förväntas vara tysta, aktiva och något oberäkneliga. De förväntas arbeta med kroppen och helst med arbeten där männen kan visa sin styrka. Ytterligare maskulinitetsnormer som framställs i forskning är hur män förväntas vara fysiskt stora, kunna utöva våld men de förväntas även kunna ta ansvar för sina familjers försörjning. De förväntas vidare hysa ett förakt mot svaghet, kvinnor och homosexualitet (Laanemets & Kristiansen 2008 ss. 142–144; Johansson 2006 ss. 135–136; Backus Dagirmanjian et al. 2017, s. 2291). Olika aktörer i samhället spär på dessa föreställningar. En aktör som hjälper till att reproducera maskulinitets- och femininitetsnormer är massmedia. Detta genom att exempelvis framställa föreställningar om att män är tuffa och hårda, medan kvinnor är passiva (Johansson 2000, s. 15).

Forskning visar som vi kan se, att det finns många föreställningar om hur män förväntas vara. Med det i beaktande går det att föreställa sig att alla dessa förväntningar är svåra att leva efter. Vidare att de är otroligt svåra att uppnå. Connell (1995, s. 103) menar att män, trots svårigheter att uppnå idealet, likväl många gånger strävar efter det. Ett sätt att sträva efter idealet är de facto genom att anpassa sig av en rad olika maskulinitetsnormer. Maskulinitetsnormer och det manliga idealet visar sig gång på gång få en stark negativ inverkan på människor och på mäns agerande (Laanemets & Kristiansen 2008; Johansson 2006; Mahalik, Locke, Ludlow, Diemer & Scott 2003). Dessutom utgör normerna och idealet en grund i vad vi människor förstår som normalt eller avvikande (Laanemets & Kristiansen 2008; Johansson 2006; Mahalik, Locke, Ludlow, Diemer & Scott 2003). I det svenska samhället blir unga män vars sexuella läggning avviker från en heteronorm, särskilt utsatta och kan möta fördomar. Detsamma gäller dem som har någon form av funktionsnedsättning (Nordens välfärdscenter 2016, s. 3). Maskulinitetsnormer påverkar således mannen själv genom att begränsa hans egna möjligheter till att leva ett liv baserat på välmående (Courtenay 2000). Detta då exempelvis unga män har visat sig agera med våld, missbruk och andra utåtagerande beteenden som i realiteten är ett uttryck för deras psykiska hälsa (Nordens välfärdscenter 2016, s. 3). Normerna påverkar dock som vi tidigare nämnt, även andra människor. Detta genom att de exempelvis utsätts för olika typer av våld, hot och glåpord.

Till sist påverkar maskulinitetsnormer även de män som inte lyckas anpassa sig efter diverse maskulinitetsnormer. Dessa män ses inte passa in i idealet vilket leder till att de exkluderas alternativt nedgraderas i männens makthierarki (Gottzén & Jonsson 2012, s. 17). Med detta i beaktande kan vi således förstå att maskulinitetsnormer och dess konsekvenser, kan verka förödande. Så till den grad att normerna de facto beskrivs som ett av de största hoten mot mänsklig säkerhet (Jalmert 2016).

Med allt ovan nämnt menar vi att män kan hamna i olika sorters utanförskap om de avviker från föreställningar om vad som anses vara maskulint. Dessutom ses redan maskulinitetsnormer, som vi tydligt kan urskilja, som en bidragande faktor till sociala problem. Med denna förståelse i beaktande anser vi att man inom det sociala arbetet måste arbeta aktivt med maskulinitetsnormer. Detta genom att uppmärksamma vilka maskulinitetsnormer som kan ses få negativa konsekvenser, och i sin tur leda till sociala problem. Vi vill i denna uppsats försöka ta oss an och förstå denna djupgående problematik kring maskulinitetsnormer och de ideal som män förväntas förhålla sig till. Detta genom att granska maskulinitetsnormer och deras relationer till sociala problem. I första hand krävs det nämligen en kritisk undersökning av normerna för att de i sin tur ska kunna förändras och bli mindre destruktiva (Män- och jämställdhetsutredningen 2014, s. 67).

Vi har i denna studie valt att ta oss an problematiken genom vår teoretiska referensram. Denna utgörs av Connells (1995, 2008, 2009) maskulinitetsteori. Inom ramen för maskulinitetsteorin använder vi oss av både Connells (1995, 2008, 2009) beskrivning om maskuliniteter samt om den hegemoniska maskuliniteten. Vi har även använt oss av begreppet socialisation (Connell 1995, 2009). Detta i förhoppning om att nå en djupare förståelse för hur män å ena sidan är överrepresenterade i vissa sociala problem, men å andra sidan överrepresenterade på samhällets topp. I föreliggande studie ämnar vi således undersöka maskulinitetsnormers konsekvenser i relation till sociala problem utifrån 25 inlägg från Instagram.

1.1 Syfte & frågeställningar

Syftet med följande studie är att undersöka hur författare på Instagram beskriver olika maskulinitetsnormer under hashtaggen (#) maskulinitet. Syftet är även att undersöka hur författarna belyser maskulinitetsnormers konsekvenser i relation till sociala problem.

För att besvara studiens syfte har vi valt följande frågeställningar:

- Vilka maskulinitetsnormer kan påverka människor negativt?
- Hur blir maskulinitetsnormer en del av mäns liv?
- Hur inverkar maskulinitetsnormer på sociala problem?

1.2 Avgränsningar

Till denna studie har vi valt att avgränsa oss till forskning som till största del fokuserar på män och maskulinitet, trots att vi behandlar genus. Detta då forskningsfältet om genus är så otroligt stort. Det hade i vår mening inte varit möjligt med en djupgående analys, om vi inte hade minimerat studiens utgångspunkt. I denna studie fokuserar vi således på maskulinitetsnormer framför femininitetsnormer. Vidare har vi valt att fokusera på maskulinitetsnormer i en nutida svensk kontext. Detta eftersom normer varierar mellan tid och rum. Utifrån det sociala arbetets kontext har vi valt att avgränsa vår analys till maskulinitetsnormer som kan förstås påverka sociala problem. Dessa med särskild tyngdpunkt på våld och (uteblivet) hjälpsökande. Detta eftersom vi anser att studiens datamaterial framför allt lyfte våld och mäns ovilja att söka hjälp, som konsekvenser av maskulinitetsnormer. Vidare har vi även avgränsat oss genom att utelämna författarnas beskrivningar om hur man kan förändra normer. Detta för att inte riskera att sväva bort från forskningsfrågan. Vi har även valt att avgränsa oss, när vi beskriver sociala problem. Studien fokuserar således endast på beskrivningar av människor som uttalat berörs av normer. Med detta sagt, har vi inte heller fokuserat på människor som uttalat beskriver sig vara oberörda av maskulinitetsnormer.

1.3 Begreppsdefinitioner

I följande avsnitt ämnar vi presentera de begrepp som genomsyrar uppsatsen. Detta i syfte att öka förståelse för det empiriska materialet.

Instagram

Instagram lanserades år 2010 i form av en applikation skapad av Kevin Systrom och Mike Krieger. Applikationen som är gratis, används för fotodelning och socialt nätverk. Man kan bli "vän" med människor på Instagram genom att börja följa dem och utforska vad andra människor delar. Vidare kan man välja att gilla och kommentera det som andra människor

lagt upp, samt själv lägga upp bilder eller videos med eller utan bildtexter och hashtaggar (Instagram 2019).

#maskulinitet

Hashtag (engelska hashtag) är en digital märkning med nummertecknen (#) framför ett ord. Hashtag används främst för att etikettera och strukturera ämnen samt kategorier inom sociala medier. Det är även ett sätt att följa ämnen eller händelser, exempelvis ett pågående fenomen som metoo (#metoo) (Nationalencyklopedin u.å). Genom en hashtag kopplas ett inlägg till alla andra inlägg som har samma hashtag (till exempel #maskulinitet). Detta genom att hamna i ett gemensamt flöde som man får tillgång till om man klickar på hashtaggen, eller använder Instagrams sökningsfunktion (Instagram 2019). Hashtaggen ger inlägg en större spridning och ökar chansen till att fler än bara de som följer en persons konto kan se inläggen (Bergholm Cohen 2016). I denna studie ser vi inlägg som är publicerade på Instagram med #maskulinitet som en social rörelse. Som ett kollektivt beteende där deltagarna försöker att uppnå politiska mål utanför etablerade politiska organisationer som partier och intresseorganisationer.

Hegemonisk maskulinitet

Begreppet hegemonisk maskulinitet utgör studiens teoretiska referensram och utgår från Connell (1995, 2008). Hegemonisk maskulinitet är en maskulinitet som utgör föreställningar om ett manligt ideal många män eftersträvar. Idealet kan ses synonymt med uttrycket ”en riktig man”. Detta då en hegemonisk maskulinitet befinner sig högst upp i en makthierarki, en position som ger män makt och dominans över andra underordnade maskuliniteter.

Normer

I denna studie förstår vi begreppet normer som föreställningar om vad som utgör manlighet respektive kvinnlighet (jmf. Connell 1995, 2008, 2009). Normer kan ses som underförstådda ”regler”. Dessa talar om för män och kvinnor hur de ska bete sig för att betraktas som män respektive kvinnor. Vi ser *inte* en norm synonymt med en egenskap eller ett attribut.

Genusordning och genusrelationer

Vi använder begreppet genusordning som ett sätt att förklara den sociala struktur som skapar en makthierarki (jmf. Connell 1995, 2008, 2009). I genusordningen är män överordnade kvinnor men också överordnade andra män. Inom ramen för genusordningen synliggörs genusrelationer. Genusrelationer identifieras i varje interaktion där män och kvinnor agerar utifrån föreställningar om manlighet respektive kvinnlighet. På det sättet menar Connell (1995, 2008, 2009) att människor "gör genus" i genusrelationer.

Våld

Våld är ett återkommande tema i denna uppsats. Vi har således valt att redogöra för vår förståelse av våld. I denna studie förstår vi våld som en handling riktad mot enskilda personer. En handling som skadar, smärtar eller kränker. Våld kan få människor att göra något mot sin vilja eller också avstå från något (Operation kvinnofrid, u.å). Olika sätt att utöva våld förekommer i denna uppsats utifrån tre former: fysiskt, psykiskt och sexuellt våld. Fysiskt våld som exempelvis örfilar, dra i håret, knuffa, hålla fast, sparkar, slag mot kroppen, stryptag med mera. Psykiskt våld som exempelvis hot, kontroll, kränkande och nedsättande ord samt latent våld. Sexuellt våld som exempelvis påtvingade sexuella handlingar och våldtäkt.

2. Tidigare forskning

Avsnittet inleds med en redogörelse för vilka maskulinitetsnormer som enligt forskning, utgör föreställningar om hur en idealman ska vara. Detta under temat: *En idealman*. Därefter redogör vi för hur forskning belyser olika perspektiv om mäns våld i förhållande till mäns maskuliniteter, som presenteras under temat: *Våldets betydelse*. Avsnittet fortsätter med temat: *Mäns begränsade förmåga att söka hjälp*. Detta följt av temat: *Maskulinitet konstrueras genom heterosexualitet*. Vidare presenterar vi tidigare forskning under temat: *Upprätthållandet av maskulinitetsnormer i socialt arbete*. Avsnittet avslutas med en forskningsdiskussion.

2.1 En idealman

Den ideala mannen beskrivs vara en man som utgör definitionen av en "riktig man", då han uppnår alla förväntningar om hur män ska vara.

Framträdande maskulinitetsnormer som benämns i tidigare forskning är bland annat att män förväntas ha kontroll över sig själva, sina kroppar och sina omgivningar (Johansson 2006, s. 135; Tyler & Williams 2014 s. 464). Utöver detta visar forskning på olika maskulinitetsnormer som framhåller att en idealman förväntas vara; tyst, stark, modig, sträng, aktiv, driftig och något oberäknelig. Vidare att idealmannen förväntas kunna arbeta med sin kropp och vara heterosexuell. Den ideala mannen räknas vara plikttrogen, försvara sin kvinna och vara den som bestämmer i hemmet (Johansson 2006, ss. 135–137; Backus Dagirmanjian et al. 2017, s. 2286; Laanemets & Kristiansen 2008, s. 144). I Nobis och Sandéns (2008, ss. 211–212) studie framgår det att vissa män anser att det är oacceptabelt för en idealman att gråta. Gråt är enligt dessa män endast accepterat i situationer där de antingen skadat sig eller om de har relationsproblem, men inte i deras vardagliga liv.

I en annan studie analyseras mäns erfarenheter av hälsa och av att söka hjälp (Tyler och Williams 2006, s. 2253). Männerna i studien benämner olika skyldigheter som män förväntas att ha då dessa anses vara en del av mäns maskuliniteter. Skyldigheter beskrivs i studien bland annat vara att män ekonomiskt ska kunna försörja sina familjer. En del män i studien beskriver att de varit deprimerade. Dessa män anser att depressionen hade kunnat undvikas ifall de inte haft dessa skyldigheter, med tillhörande uppgifter. Uppgifter som de själva upplever sig vara ansvariga för, enbart för att de är just män (ibid.).

Att en idealman förväntas ta ansvar för sig själv framkommer även i Nobis och Sandéns (2008, s. 211) studie. Männerna i deras studie anser att förmågor som att vara självständig och självförsörjande är förmågor som en idealman agerar efter (ibid.). Annan forskning visar att mäns maskuliniteter inte endast påverkas av olika upplevda föreställningar om hur män ska vara, eller vilka egenskaper de ska besitta (Robertsson 2003). Utan att mäns maskuliniteter även påverkas beroende av mäns klasstillhörighet. Detta då det framgår i Robertssons (2003, s. 163) artikel om hur manliga brytare inom sjukvården (brytare är en term som används för de som bryter in på arbetsområden som domineras av motsatt kön), har konstruerat olika maskuliniteter beroende på mäns upplevda klasstillhörighet. I studien beskrivs det hur manliga brytare upplever arbetarklassmaskuliniteten som fysisk, känslomässigt avtrubbad och

oreflektad. Detta medan medelklassmaskuliniteten upplevs som mer öppen, intellektuell och reflekterad men ändå i någon mening känslomässigt avtrubbad (Robertsson 2003, s. 162).

I många studier påvisas det hur en idealman konstrueras utifrån en motsats till det som upplevs som feminint. Forskning visar att män socialiseras in i att undvika feminina egenskaper, då dessa egenskaper upplevs vara icke önskvärda egenskaper för män (Nobis & Sandén 2008, s. 211). I Johanssons (2006, s. 137) studie där behandlare på Statens institutionsstyrelse (SiS) intervjuats, framgår det hur behandlarna anser att en normativt manlig kropp och ett heterosexuellt begär, utgör föreställningar om ett manligt ideal. Att män som anses ha icke normativa kroppar upplevs som feminina och därmed som ovanliga. Detta då en idealman beskrivs vara ”kroppens man”; den starke, modige och driftige (Johansson 2006, s. 137). I två studier framgår det däremot att vissa mäns förtryckande kvinnosyn inte grundar sig i att män socialiseras in i att undvika femininitet. Utan snarare att orsaken istället grundar sig i mäns egen osäkerhet och maktlöshet (Laanemets & Kristiansen 2008, ss. 40, 144; Robertsson 2003, ss. 163–164). Laanemets och Kristiansen (2008, ss. 40, 144) beskriver att kvinnosynen som genomsyrade männen i deras studie, har att göra med deras överdrivna bild av en idealman och att bilden skapas genom känslor av maktlöshet i barndomen.

2.2 Våldets betydelse

Mäns utövande av våld beskrivs av näst intill samtlig tidigare forskning som vi bearbetat i denna studie. I Backus Dagirmanjians (2017 et al. 2293) studie beskrivs det att människor måste, för att förstå betydelsen av mäns våld, se våldet utifrån vilken kontext som män befinner sig i. Att män slussas in i manliga beteenden och lever i en kultur där de ständigt behöver bevara sin heder som man. Vidare beskrivs det i samma studie hur våldet blir som ett verktyg för detta. Att våld är ett beteende som grundats i en norm som gör att våld förväntas av män. Detta ses enligt Backus Dagirmanjian (et al. 2017, s. 2291, 2293) som en förklaring till varför män fortsätter att utöva våld. I Mahaliks (et al. 2009, s. 19) studie kommer forskarna fram till ett liknande resultat. De kommer fram till att ju starkare män upplever att de behöver anpassa sig efter maskulinitetsnormer (exempelvis normer om att män ska vara våldsamma, risktagande och dominanta), desto mer tenderar män att vara benägna att slåss.

I både Backus Dagirmanjians (et al. 2017 s. 2290) studie och Robertssons (2003 s. 166) artikel framhåller män att de måste svara på ett visst sätt, för att upprätthålla sin maskulinitet. Särskilt i de sammanhang där det finns åskådare som bevittnar. Detta eftersom åskådarna sägs kunna bekräfta eller dementera mäns maskulinitet. Vidare framgår det i Backus Dagirmanjians (et al. 2017, ss. 2287, 2291) studie att män som inte reagerar med våld riskerar att upplevas som mindre maskulina och i sin tur att inte tillhöra det manliga idealet. Detta eftersom män i studien beskriver våld som ett förväntat beteende, som bidrar till belöningar och är nödvändigt för att bevara mäns maskuliniteter (Backus Dagirmanjian et al. 2017, ss. 2287, 2291). Männerna beskrivs således vara tvungna att slå tillbaka om de själva blir slagna för att upprätthålla sin plats i makthierarkin (Backus Dagirmanjian et al. 2017, s. 2282). Forskarna påvisar därmed att män således inte enbart borde få stämplingar som dåliga människor. Utan att utövandet av exempelvis våld eller andra "skyldigheter" snarare många gånger är något män pressas till att utöva. Män blir således i denna kontext enligt forskarna, inte enbart förövare utan även offer (ibid.)

Gällande sexuellt våld påvisar Robertsson (2003, s. 162) i sin studie att sexuellt utnyttjande mot kvinnor, har sin grund i en problematisk bild av ett traditionellt maskulinitetsideal. Pojkarna i Laanemets och Kristiansens (2008, ss. 29–30) studie menar däremot att det *inte* ger någon respekt att utöva våld mot kvinnor. Detta då de inte anser att det inte är en utmaning och inte heller manligt eftersom kvinnor, enligt pojkarna, ses som det svagare könet. Däremot menar pojkarna att det är genom fysiskt våld gentemot andra män som de tar sina platser i en hierarki och ingår i en gemenskap med andra (Laanemets & Kristiansen 2008, s. 37).

Dessutom visar Adjeis (2016) studie om mäns våldsutövande gentemot sina fruar, att män utövar våld i rädsla för att andra män ska tro att de kontrolleras av sina fruar. Männerna beskriver sig vara rädda för att andra män ska se dem som svaga och att de därav känner sig tvingade att utöva våld. Vidare upplever männen att deras maskulinitet blir hotad om en kvinna exempelvis höjer rösten mot dem. Männerna försöker således återta sin maskulinitet med våld. Detta då männen menar att de inte längre kommer ses som auktoritära ifall kvinnan får bestämma. Adjei (2016) kommer dock fram till att maskulinitet inte är grunden till våld i nära relationer. Utan snarare att våldet grundar sig i att män, ifall de inte svarar med våld, är rädda att de inte kommer ses som en idealman.

2.3 Mäns begränsade förmåga att söka hjälp

Det är inte bara våldshandlingar som kan ses påverkas av normer om maskulinitet. Forskning visar även hur män förväntas att inte söka hjälp vid behov, och att de förväntas att inte tala om eller uppvisa olika hälsobekymmer. Detta på grund av upplevda föreställningar om vad som är maskulint eller inte. Att sådana beteenden försvagar mäns upplevda manlighet (Tyler & Williams 2014; Laanemets & Kristiansen 2008). I Tyler och Williams (2014, s. 212) studie framkommer det hur en del män ignorerar faktorer som psykologiska besvär för att undvika att behöva söka hjälp. Detta då dessa män upplever att sårbarhet hotar deras förmåga att vara självständiga (ibid.). I studien beskrivs män ha upprättat en regel som innefattar hur män ska gå med smärta/ohälsa i minst två veckor, innan de söker hjälp. Efter den tiden har männen visat att de är riktigt sjuka och att de då kan söka hjälp utan att deras manlighet äventyras (Tyler & Williams 2014, s. 464). Att en del män undviker att söka hjälp beskriver Richardson och Rabiee (2001) kunna relatera till de föreställningar som förknippas med en idealman. Detta då en föreställning är att en idealman inte förväntas vara orolig över sin hälsa, då en idealman ska besitta kontroll. Detta kan således ses som en förklaring till att män väljer att vara tysta i sin oro. Forskning visar vidare att bland män som blivit diagnostiserade med depression kan en viktig faktor i tillfrisknandet vara förmågan att kunna upprätta kontroll, att ta ansvar för andra och vara en i kompisgänget (Emslie, Ridge, Zyebland & Hunt 2006, s. 2255). Även dessa forskare diskuterar att dessa beteenden möjligtvis grundar sig i normer som män förhåller sig till, i syfte att tillhöra det manliga idealet. En del män i Emslies (et al. 2008, s. 2255) studie hittar andra sätt att vara maskulina. Istället för att de ser deras depressioner som en svaghet, hittar de styrkan i att ha kämpat sig igenom det svåra. Männen omdefinierar på så vis föreställningar om att de på grund av sina depressioner är svaga, till att de på grund av sina tillfrisknanden nu ser sig som starkare män. Detta menar Emslie (ibid.) gör att männen i sin tur uppnår den upplevda förväntningen om en idealman.

2.4 Manlighet konstrueras genom heterosexualitet

Forskning påvisar att en vanlig kommentar bland ungdomar i skolor är ”det där är så gay” (Kimmel & Mahler 2003, s. 1453). Detta sätt att prata används i en negativ bemärkelse, där ”gay” anses vara något som avviker. Pojkar får i synnerhet ta emot sådana kommentarer om de mot all förmodan vill delta i skolkören eller ifall de skulle vara blyga, tysta, smarta eller ha glasögon. Vidare ifall de inte skulle vara atleter eller ifall de agerar som en flicka. Pojkars maskulinitet ifrågasätts med bakgrund i vilken musik de lyssnar på eller vilket kroppsspråk de

använder. Alla dessa faktorer är kopplade till deras kön där “fel” musik eller “fel” typ av kroppsspråk resulterar i att pojkar, av andra inte ses som tillräckligt manliga (ibid.). Att håna en pojke utifrån homofobiska kommentarer indikerar enligt Kimmel och Mahler (2003, s. 1454) att pojken har misslyckats med att vara en man. För att upprätthålla sin egen bild såväl som andras av ens maskulinitet, blir det således viktigt för mannen att vara heterosexuell. Detta speglar sig vidare i annan forskning, då exempelvis en del män i Emslies (et al. 2006, s. 2250) studie beskriver att de som barn blev mobbade i skolan utifrån homofobiska kommentarer. I efterhand kan männen se att det var de homofobiska kommentarerna som påverkade det faktum att de lidit av depressioner. Kimmel och Mahler (2003, s. 1439) som har forskat kring skolskjutningar i USA, beskriver i deras studie att samtliga granskade skyttar hade i sina barndomar blivit retade utifrån homofobiska kommentarer. Skyttarna ansågs inte som tillräckligt manliga av andra elever. De levde inte upp till normer som förväntades av dem i förhållande till sitt kön vilket innebar att de enligt Kimmel och Mahler (2003), uteslöts från att få tillhöra det manliga idealet.

Robertson (2003, s. 171) menar att homofobi är en del av konstruerandet och reproducerandet av maskulinitet. Rädslan att vara nära en annan man beskrivs dels vara en följd av oförmåga att visa känslor men underbyggs också av homofobi. Det sociala uttrycket av maskulinitet är enligt Robertsson (ibid.) många gånger förknippat med förtryck av homosexuella män. Att skämten och historierna om “bögar” är vanliga i manliga grupper och används för att manifesteras den egna heterosexualiteten, definiera gruppen och männens relationer i gruppen. När maskulinitet skapas så görs det genom heterosexualitet vilket gör att homofobi blir en bieffekt av konstruktionen av maskulinitet (ibid.).

2.5 Upprätthållandet av maskulinitetsnormer inom socialt arbete

Efter att ovan beskrivit vad som enligt forskning utgör en idealman, presenterar vi i detta tema hur tidigare forskning beskriver att maskulinitetsnormer samt maskulina ideal upprätthålls och skapas inom det sociala arbetets praktik. Detta oavsett om det är med medvetna eller omedvetna handlingar (Johansson 2006, s. 135). Upprätthållandet går inom det sociala arbetet så långt att Johansson (2006, s. 137) i sin avhandling uttrycker, att verksamheter bara reflekterar och reproducerar en patriarkal syn som finns i samhället.

Forskning visar exempelvis hur kön är en kompetensfaktor inom rekrytering av personal till behandlingshem (Mattson 2005, s. 234; Laanemets & Kristiansen 2008, ss. 142–143). Bland annat påvisar Laanemets och Kristiansen (2008) i deras studie att män som arbetar på SiS, endast rekryteras med anledning av att de är just män. I en annan studie framgår det att personalgrupper blivit sammansatta med fokus på om personalen är en man eller kvinna, snarare än personliga egenskaper hos gemene man (Mattson 2005, s. 234). Vidare visar forskning att det finns en del åsikter inom det sociala arbetets fält, att män biologiskt sett skulle skilja sig från kvinnor (Johansson 2006, s. 136). Forskning visar även att en del personal betraktar klienter olika beroende på om klienterna är pojkar alternativt flickor (Laanemets & Kristiansen 2008, s. 142). De manliga klienterna ses som aktiva och som ansvariga för sina handlingar, medan de kvinnliga i högre grad betraktas som offer som ska tas hand om. Laanemets och Kristiansen (2008, s. 152) redogör vidare att behandlare inom SiS måste reflektera över och synliggöra föreställningar om genus. Detta för att inte bidra till skapandet av destruktiva maskulinitets- och femininitetsnormer. De menar att man kan arbeta med att synliggöra och reflektera om föreställningar om genus, genom att exempelvis uppmärksamma likheter mellan manliga och kvinnliga klienter. Vidare menar forskarna att man inom SiS kan arbeta med att skapa fler möjligheter för pojkar att utmana föreställda maskulinitetsnormer. Detta skulle i deras mening kunna leda till att pojkar omvärderar sin syn på maskulinitet och därmed att normer om maskulinitet förändras.

Slutligen har det framkommit genom forskning hur en dikotomisering av kön (kön uppdelat i endast två former; man och kvinna) som omringas av föreställda normer om genus inom det sociala arbetets praktik, kan få konsekvenser. Detta i form av svårigheter att genomföra behandling och vård (Laanemets och Kristiansen 2008, s. 142).

2.6 Forskningsdiskussion

I detta avsnitt ämnar vi diskutera hur vi tänker att vårt val av tidigare forskning är av relevans för vår studie och mer ingående hur vi använt forskningen i förhållande till studiens resultat och analys.

Syftet med vår studie denna studie är att analysera kring hur författare på Instagram beskriver maskulinitetsnormer samt hur författarna belyser konsekvenser av normerna i relation till sociala problem. Av den anledningen fann vi det av relevans att även granska vilka

maskulinitetsnormer forskning beskriver och vidare problematiserar. Detta för att vi skulle se likheter alternativt upptäcka skillnader i jämförelse med författarna på Instagram. I arbetet med vår empiri upptäckte vi att de mest framträdande konsekvenserna för maskulinitetsnormer, var att män inte söker hjälp och att män utövar våld. När vi upptäckte det, fann vi det av vikt att återigen ta oss an forskning som berör just dessa sociala problem. En del forskning valdes således specifikt efter de sociala problem som framkommit i studiens resultat. Både en del teman under forskningsavsnittet samt innehållet, liknar därmed till stor del resultatavsnittet. Detta var ett medvetet val, då vi menar att ifall vi hade valt konsekvenser av sociala problem, innan vi sett vilka sociala problem som framkom i resultatet, hade studien blivit för osammanhängande. Detta då forskning redogör för mängder av konsekvenser av maskulinitetsnormer kopplat till sociala problem, då det är ett väl utforskat område. Därmed skulle vår kunskap och förståelse för just dessa två sociala problem riskerats att inte uppnås till den grad som vi menar att den gjorde, tack vare vårt val av tidigare forskning. Då vi således ville analysera vårt material i dialog med tidigare forskning utgjorde forskningen en bakgrund till vår analys.

Många av artiklarna har sin utgångspunkt precis som vår studie, i Connells teori om hegemonisk maskulinitet. Detta har bidragit till att vi kunde förstå Connells teori *ännu* bättre och från andra perspektiv med hjälp av forskarnas applicering av teorin på deras resultat. Avslutningsvis hade vi ett mycket stort användande av forskningsartiklarna i analysen, vilket kommer att bli tydligt för läsaren. Detta då vi fann att artiklarna i det stora hela ständigt bekräftade författarna på Instagrams upplevelser av maskulinitetsnormer. En del forskning stack däremot ut, då dessa berörde fler kontexter i upprätthållande av maskulinitetsnormer än enbart hos privatpersoner. Närmare bestämt inom socialt arbete. Detta ansåg vi som relevant att ha med och redogöra för, i förhållande till att vi faktiskt utbildar oss till socionomer.

Då vi använde oss av mestadels internationella studier, kan vi således förstå att konsekvenser av normer i relation till sociala problem inte endast påverkar svenska män, utan även män utanför Sverige.

3. Teoretisk referensram

Studiens teoretiska referensram syftar till att ge en fördjupad förståelse för hur män både är överrepresenterade på samhällets topp, men också överrepresenterade i flertalet sociala

problem (jmf. Nordisk information för kunskap om kön 2018; Brottsförebyggande rådet 2019; Folkhälsomyndigheten 2019; Backus Dagirmanjian et al. 2017). Studiens teoretiska referensram används således till att möjliggöra en djupgående analys av studiens resultat. I avsnittets första underrubrik redogör vi hur maskuliniteter förstås i denna studie. I avsnittets andra underrubrik: hegemonisk maskulinitet, behandlas vad som kännetecknar en hegemonisk maskulinitet. Fortsättningsvis beskrivs vad som kännetecknar en delaktig man och sedan en underordnad man. Vi avslutar avsnittet med att beskriva begreppet socialisering.

3.1 Maskuliniteter

Maskuliniteter förstås i denna studie vara socialt konstruerat. Att vi inleder med att beskriva maskuliniteter är för att ge läsaren en inblick, i hur mäns maskuliniteter kan ses utgöra en del av en större genusstruktur.

Maskulinitet skapas genom kroppsliga handlingar, som reaktioner och ageranden. Därmed kan män framhålla olika typer av maskuliniteter genom sina handlingar. Med dessa, kan män exempelvis visa sig överlägsna andra (Connell 1995, s. 81). Detta gör att det kan ses som svårt att ignorera kroppen när vi talar om maskuliniteter.

Connell (2009, ss. 96–98) menar att sociala och kroppsliga handlingar är sammankopplade till varandra. Sociala handlingar bygger på människors föreställningar om vad som anses vara manligt respektive kvinnligt. Detta menar Connell (ibid.) är anledningen till att människor också har sociala kön, som hon kallar för genus. Genus har sin grund i att vi historiskt skapat förväntningar på hur män och kvinnor förväntas vara. Förväntningarna har förändrats från en tid till en annan, men de varierar också mellan olika samhällen. Dessa förväntningar som präglar män och kvinnor beroende på deras genus, benämner vi i föreliggande studie för maskulinitetsnormer respektive femininitetsnormer.

Maskulinitetsnormer synliggörs alltså i mäns vardagliga handlanden. I varje möte mellan män och kvinnor men också i hur organisationer och institutioner är uppbyggda och fungerar. De gånger som människor agerar utifrån maskulinitetsnormer menar Connell (2009, ss. 96–98, 104), utgör en genusrelation. Genusrelationer identifieras därmed i varje interaktion där män och kvinnor agerar utifrån föreställningar om manlighet eller kvinnlighet. Vilka maskulinitetsnormer som män förväntas leva efter styrs utifrån människors syn på vilken eller

vilka maskuliniteter som är det rådande idealet. Det är vi människor som genom historien, i olika kulturer och sammanhang avgör vad som är mest maskulint. Vissa maskuliniteter kan ses som den ideala i ett sammanhang, men inte nödvändigtvis i ett annat.

Att maskuliniteter och därmed män kan vara överordnade andra synliggörs i en makthierarki (Connell 2009, ss. 96–98). I den rådande västerländska makthierarkin är det mannen som är överordnad och kvinnan underordnad. Detta trots att kvinnor idag till exempel dominerar i hushåll och är lärare för manliga elever (Connell 2008, s. 111). Inom makthierarkin synliggörs dock inte bara den patriarkala strukturen där män är överordnade kvinnor. Inom hierarkin kan vissa män även vara överordnade andra män, där vissa maskuliniteter dominerar över andra (Connell 2008, ss. 112–113). Mäns positioner i makthierarkin påverkas ytterligare av hur maskuliniteter samverkar med exempelvis mäns etnicitet, klasstillhörighet och sexuella begär. En man som till exempel tillhör arbetarklassen kan i en relation med en kvinna ses som överordnad. Samma man kan dock i relation med en annan man från överklassen, istället ses som underordnad. Idealet är därmed inte en låst karaktärstyp utan föränderlig (Connell 1995, s. 100).

Som vi nu har sett kan män placeras på olika platser i olika sammanhang, i en makthierarki. Denna makthierarki benämner Connell (2008) som en genusordning som rymmer tre inre positioner. Dessa relaterar till varandra och bildar en hierarki; hegemonisk maskulinitet, delaktighet och underordnad. Härnäst följer en ingående beskrivning av respektive position.

3.2 Hegemonisk maskulinitet

I detta avsnitt presenterar vi hur den hegemoniska maskuliniteten kan förstås som det rådande manliga idealet, som många män eftersträvar. Den hegemoniska maskuliniteten befinner sig högst upp i genusordningen. Den ger mannen makt, högre status, auktoritet och dominans över andra människor (Connell 1995, s. 109, 2008, s. 95).

Connell (2008, ss. 121–122) menar att eftersom en hegemonisk maskulinitet existerar, kan man därmed förstå varför män dominerar i våldshandlingar. Detta då män använder våld när deras överordnade position utmanas. Eftersom den hegemoniska maskuliniteten är auktoritär och dominant, ses fysisk aggression i vissa situationer ofta vara förväntad eller respektingivande. Våld används således som ett sätt att upprätthålla sin position i

genusordningen. Man kan till exempel se hur sexuellt våld är ett försök av män med en icke hegemonisk maskulinitet, att hävda sin maskulinitet (Connell 2008, ss. 121–122).

Den hegemoniska maskuliniteten utgörs däremot av en rad olika normer som resulterar i att få verkliga män de facto kan leva upp till dem (Connell 1995, ss. 101, 103, 105). Normer om att män ska vara familjeförsörjare och “högsta hönset” i hushållen. Att det är mäns rättigheter att få sexuell tillfredsställelse samt hushållen skötta av sina fruar. Vidare förväntas män förakta och känna rädsla inför feminina och homosexuella män. Detta då homosexualitet symboliserar handlingar som helt utestängs från den hegemoniska maskuliniteten (Connell 1995, ss. 102, 178–179, 2008, s. 120). Manliga kroppar måste således disciplineras till enbart heterosexualitet (Connell 1995, s. 124). Män kan dock välja att avvisa den rådande hegemoniska maskuliniteten, med dess tillhörande normer (Connell 1995 se Gerschick & Miller 1993). Detta genom att antingen omdefiniera föreställningarna om maskulinitet eller välja att inte leva efter dem.

3.3 De delaktiga

I denna studie förstår vi hur män som positioneras som *delaktiga*, framvisar maskuliniteter som inte betraktas som den hegemoniska maskuliniteten. Den placerar heller inte män som underordnade (jmf. Connell 1995, ss. 102–103).

Som ovan nämnt kan få män leva upp till den rådande hegemoniska maskuliniteten. Connell (1995, ss. 103–104) menar därmed att det finns en annan relation mellan grupper av män som bygger på delaktighet. Dessa män har ingått i kompromisser med kvinnor och andra män, bland annat genom äktenskap och familjeliv. Här är de allra flesta män positionerade. Detta eftersom de inte praktiserar alla normer som präglar den hegemoniska maskuliniteten.

Delaktiga män är inte de som har mest makt eller de som brukar våld för att uppvisa dominans. Därmed behöver dessa män inte ta samma risker som hegemoniska män ofta tar, i syfte att upprätthålla sina positioner. Även delaktiga män vinner dock på den rådande hegemonin. Detta eftersom även delaktiga män får ta del av fördelar i vardagen, i och med att de är just män. En delaktig man befinner sig således fortfarande i en hegemonisk struktur, men utgör inte själva idealbilden av den hegemoniska maskuliniteten (Connell 1995, ss. 103–104).

3.4 De underordnade

Män som positioneras som *underordnade* män förstår vi i denna studie framvisar maskuliniteter som gör dem underordnade den hegemoniska maskuliniteten. Underordnade maskuliniteter är placerade längst ner bland män i genusordningen (jmf. Connell 1995, s. 102).

Inom varje samhälle finns särskilda genusrelationer byggda på underordning och dominans. Dessa genusrelationer finns således även mellan olika grupper män. De som inte uppnår den hegemoniska maskuliniteten men inte heller kan ses som delaktiga, är i botten av genusordningen. De utgör den underordnade maskuliniteten. I den underordnade positionen placeras de män vars maskuliniteter ses som avvikande (Connell 1995, ss. 62, 102). Connell (1995, ss. 62, 102–103) påvisar exempelvis att homosexuella män positioneras som underordnade, då de uppfattas vara feminina. Även vita heterosexuella män, som annars ofta ses som överordnade, kan även ses som underordnade. Detta om de skulle anses vara en ”tönt”, ”mammans pojke” eller ”fegis” (ibid.). Egenskaper som dessa klassas som feminina, vilket ger mannen en underordnad maskulinitet. Detta då det manliga idealet inte eftersträvar föreställningar som oftast förknippas med att vara kvinna (ibid.).

3.5 Socialisation

I denna studie förstår vi socialisation som en möjlig förklaring till hur män lär sig att leva efter de maskulinitetsnormer som råder i samhället. Vad som är mer eller mindre maskulint. Män socialiseras således in i hur de ska reagera och agera i olika situationer, utifrån föreställningar om vad som är maskulint (jmf Connell 2009, 130–132).

I samhället skapar och bibehåller bland annat föräldrar och deras uppfostran, massmedia och skola olika maskulinitetsnormer (Ve 2001, ss. 296–298; Connell 1995, s. 40, 2009, s. 130). Socialisation är en livslång process där människor redan från barnsben enda upp till vuxenlivet, socialiseras in i beteenden. Pojkar förväntas exempelvis vara tuffa och krävande, medan flickor förväntas vara passiva och medgörliga. Vuxna män förväntas att arbeta hårt och försörja sin familj, medan kvinnor förväntas sköta hushållet och göra som de blir tillsagda. När män eller kvinnor anpassar sig efter maskulinitets- eller femininitetsnormer belönas de genom exempelvis framgång och bra jobb. Om de däremot avviker från normerna bestraffas

de genom att exempelvis bli utstötta. Det är genom denna socialisationsprocess som män och kvinnor utvecklar karaktärsdrag synonyma för deras kön (Connell 2009, ss. 130–132).

Genom socialisation kan vi se hur det är människan själv som skapar och reproducerar normerna (Connell 2009, ss. 130–132). När vi människor skapar nya förväntningar om hur män eller kvinnor borde vara, förändras även socialisationen. Män och kvinnor kommer då socialiseras in i nya maskulinitets- eller femininitetsnormer, som i sin tur förändrar värderingar hos människan (Connell 1995, s. 40).

4. Metod

I följande avsnitt presenteras studiens valda forskningsmetod som följs av en beskrivning av urvalsprocessen samt analysmetoden. Avsnittet fortsätter med en redogörelse för studiens kvalitet, generaliserbarhet och forskningsetiska överväganden. Vi avslutar metodavsnittet med en diskussion kring vårt metodval.

4.1 Val av metod

I denna studie använde vi oss av en kvalitativ metod eftersom vi ville analysera skriven text, dess ord och uttryckssätt (Lindgren 2014, s. 30). Genom att vi analyserade författarnas skrivna text från Instagram och inte inläggens bilder, syftade vi att undersöka hur författarna beskriver olika maskulinitetsnormer. Även hur de belyser konsekvenser av normerna i relation till sociala problem (jmf. Fejes & Thornberg 2015, s. 47). Studien intog en induktiv ansats, då vi ämnade att med hjälp av studiens analysmetod komma fram till generella slutsatser. Detta genom en kategorisering av den skrivna texten. I en kvalitativ analys påverkar dock forskarens bakgrund den kunskap som inhämtas. Det gör att man inte återger verkligheten på ett exakt sätt, utan snarare en tolkning av verkligheten. Detta innebär dock inte en sämre forskning än någon annan (Fejes & Thornberg 2015, s. 20)

4.2 Urvalsprocess

I urvalsprocessen ämnar vi att beskriva hur vi gick tillväga för att inhämta studiens datamaterial. Vi har valt att dela in urvalsprocessen i tre huvudsakliga steg som presenteras nedan.

Första steget i studien var att inhämta datamaterial. För att göra det, fann vi det av vikt att primärt läsa på om vårt ämne mer grundligt. Detta då vi klev in i studien med begränsad kunskap om maskulinitetsnormer. Vi läste diverse artiklar och avhandlingar som vi fann med hjälp av sökmotorn SöderScholar. Vidare fann vi rapporter från diverse sökmotorer samt kandidatuppsatser från databasen DiVA. Vi har även fått inspiration av att söka efter relevanta artiklar genom texternas referenslistor.

I steg två låg fokuset på att undersöka hur maskulinitet beskrivs av privatpersoner på sociala medier samt välja vilken plattform som skulle utgöra studiens empiri. Vi valde sociala medier eftersom det bygger på ett öppet och fritt forum för människor att göra sina röster hörda. Det finns flera plattformar som bland annat Facebook eller Twitter som används trots sina likheter, på olika sätt. Instagram valde vi eftersom plattformens enkelhet är central för användarnas handlingsutrymme (Nyberg & Wiberg 2014, s. 31). Hashtaggar i inlägg som publiceras på Instagram når dessutom ut till plattformens alla medlemmar. Allt datamaterial hittades via #maskulinitet(s) flöde som vid insamlingstillfället gav en träff på 1254 inlägg.

I val av specifik hashtag valde vi mellan #maskulinitet, #machokultur eller #maskulinitetsnorm. Vi valde dock den hashtag som hade flest publicerade inlägg vilket var #maskulinitet. Det går även att hitta inlägg via de engelska ordens flöde som till exempel #masculinity eller #masculinitysofragile. Vi hade sannolikt kunnat besvara studiens syfte genom att använda flera hashtaggar, men då #maskulinitet gav en träff på 1254 inlägg menar vi att det hade blivit övermäktigt. En av de huvudsakliga svårigheterna för studier som använder sociala medier som datainsamling, är nämligen att förhålla till denna stora mängd möjliga data (Bryman 2018, s. 672). För att minska tänkbara data för denna studie valde vi att endast se till *en* hashtags flöde på Instagram.

I det sista steget läste vi igenom samtliga publicerade inlägg. En utmaning vi stötte på, som är typisk för den kvalitativa analysen, var att inte sväva bort från studiens forskningsfråga trots den stora mängd data (Fejes & Thornberg 2015, s. 35). Vi fann det därav av vikt att konstruera inkluderingskriterier- och exkluderingskriterier. Inkluderingskriterierna bestod av max två inlägg per skribent. Vidare att det i inläggen både fanns mäns och kvinnors åsikter (vi hade inlägg där författarna skrev exempelvis “vi män” medan andra skrev “männen måste”). Exkluderingskriterier var inlägg som ej var skrivna på svenska, inlägg som inte hade en bildtext och inlägg som inte på något sätt beskrev olika maskulinitetsnormer eller olika former

av sociala problem. Utifrån dessa kriterier fick vi ett urval på 235 publicerade inlägg. I nästa steg minskade vi ner materialet till 89 inlägg. Detta genom att vi i en mer djupgående process granskade inläggen utifrån studiens forskningsfråga, i kombination med urvalskriterierna. Vi skrev ut dessa inlägg och ”umgicks” med vårt material. Vi läste igenom samtliga publicerade inlägg flertalet gånger, i syfte att sortera materialet ytterligare (Rännstam & Wästerfors 2015, s. 80). Vårt slutgiltiga urval landade på 25 inlägg.

4.3 Analyismetod

I detta avsnitt behandlar vi studiens valda analysmetod; kvalitativ innehållsanalys med inspiration från Lindgren (2014). Vi använder denna metod då den hjälper oss att strukturera inläggen från Instagram, i syfte att hitta meningsbärande kategorier (Jacobsens 2012, s. 146)

Vi har i denna studie valt att avgränsa oss till att enbart analysera inläggens bildtexter. Vi analyserar i denna studie således inte inläggens bilder eller kommentarer, utan enbart den skrivna texten. Detta då vi dels i ett tidigt skede i urvalsprocessen, insåg att varken bilderna eller kommentarerna skulle kunna hjälpa oss att besvara vår forskningsfråga. Men framförallt för att vi vill analysera det som explicit sägs i bildtexten. Detta i syfte att undvika vår egen tolkning och därmed påverka studiens trovärdighet.

4.4 Kodning, kategorisering och tematisering

Vi har analyserat datamaterialet genom att koda, kategorisera och tematisera texten. Vi har i nedan ingående beskrivning av kodningsprocessen, beskrivit processen i så rätt ordningsföljd som möjligt där kodning bildar kategoriseringar och kategoriseringar bildar teman.

Kodningsprocessen har inte haft ett förbestämt kodningsschema med bestämda teman, utan kodningsschemat har skapats utifrån vårt datamaterial (Lindgren 2014, s. 50).

Innan vi startade vår kodning av studiens slutgiltiga urval granskade vi materialet grundligt och frågade oss vad som var intressant i förhållande till studiens syfte (Lindgren 2014, s. 37). Kodningen tog sin start i att reducera vårt material. Detta utfördes i syfte att göra materialet hanterbart och därmed möjligt att kunna hitta mönster och centrala drag. Det skedde genom en första kodning, där vi försökte identifiera centrala begrepp (koder) i de olika inläggen på Instagram (jmf. Jacobsen 2012, s. 146; Lindgren 2014, s. 37). Vi kodade fram och tillbaka, för att dels reducera materialet ytterligare samt för att identifiera likheter och skillnader i koderna.

De koder som vi fann som hade uttryck för samma sak, tilldelades samma kod. Vissa delar i texten kodades på mer än ett sätt och målet med kodningen var att kategorisera koderna. En kategori i vår studie blev *män söker inte hjälp* som upptäcktes genom bland annat koderna; *känna skam* och *inte prata känslor*.

I nästa skede sorterade vi våra koder och kategorier för att bilda teman, i syfte att finna tematiska relationer mellan koderna och kategoriseringarna (jmf. Lindgren 2014, s. 63). I sökandet efter tematiska relationer raderade vi koder som endast sågs vara beskrivande eller i för liten grad analytiska (ibid.). Dessa ströks i vårt kodningsschema. Ett exempel på en sådan kod är *kvinnor får ta skit av män*. Det första temat som framkom genom analysprocessen var; *idealmannen*. Temat bildades med kategorierna; *maskulinitetsnormer* och *sexualitet*. Koder som mynnades ut i dessa kategorier var bland annat; *manligt att vara tuff* och *en man är heterosexuell*. Det andra temat blev skapandet av *idealmannen* som bildades med koder som; *män är män* och *kärring spel*. Det sista temat blev *konsekvenser av maskulinitetsnormer* som bildades av kategorierna; *söker inte hjälp* och *våld*. Koderna som mynnade ut i dessa kategorier var; *stöd* och *skrika skällsord*.

4.5 Studiens kvalitet och generaliserbarhet

Här ämnar vi att kortfattat ge vår bedömning av studiens kvalitet. Vi kommer att använda oss av begreppen trovärdighet och tillförlitlighet. Vi avslutar avsnittet med en diskussion om studiens generaliserbarhet.

Studiens kvalitet kan mätas utifrån hur noggrann och systematisk forskaren har varit under hela processens gång. Kvalitén mäts bland annat genom hur trovärdig och tillförlitlig studien är. Att vi är tydliga och transparenta med hur vi gick tillväga i insamlandet av data, genom att synliggöra varje steg vi tog i urvalsprocessen, menar vi styrker studiens kvalitet (Fejes & Thornberg 2015, s. 259). I bedömning av studiens kvalitet bedöms även studiens teman, utifall dessa utgjort en rättvis bild av hela det studerade materialets bredd (Lindgren 2014, s. 85). Studiens teman framkom i slutskedet av studiens kodningsprocess. Detta hjälpte oss att få en överblick av datamaterialet. Det gav oss även en trygghet i att vi återger en rättvis bild av författarnas inlägg. Därav anser vi att studien håller en hög trovärdighet.

Vidare valde vi att presentera studiens resultat och analys i ett gemensamt avsnitt. Studiens empiri analyserades således efter varje författares citat, vilket vi menar gjorde studiens analys tydlig och enkel att följa med i. Detta menar vi i sin tur stärker studiens tillförlitlighet och trovärdighet (jmf. Fejes & Thornberg 2015, s. 259) Att vi dessutom delade in vårt resultat- och analysavsnitt i studiens tre teman, med underkategorier, blev ännu ett sätt att göra resultatet och analysen väl disponerad.

Studiens kvalitet kan också mätas genom att se hur studiens resultat förhåller sig till syftet och frågeställningar (Fejes & Thornberg 2014, s. 258). I kodningsprocessen framkom ett tema som vi valde att ta bort. Temat bestod av koder som beskrev förändringsprocesser av föreställningar om maskulinitetsnormer. Att radera temat var ett sätt för oss att höja studiens trovärdighet och tillförlitlighet. Detta då studiens resultat nu tydligt förhåller sig till studiens syfte och frågeställningar utan att sväva bort. Att studien håller en hög kvalitet kan ytterligare förstås utifrån att studiens analys placerades in i ett större vetenskapligt sammanhang (Fejes & Thornberg 2014, s. 258). Detta genom att resultatet fördes i dialog med både teori och tidigare forskning.

Då vår studie är en kvalitativ studie kan vi inte tala om generaliserbarhet i en statistisk bemärkelse, som en kvantitativ studie möjliggör (Fejes & Thornberg 2014, s. 270). Det betyder att vi inte kan uttala oss om att vårt resultat är representativt för alla författare på Instagram. Vi menar dock att läsaren kan komma att känna igen vår tolkning av maskulinitetsnormer i andra situationer. Då studiens tolkning är att maskulinitetsnormer inverkar på väldigt många människor, menar vi att tolkningen sannolikt är applicerbar i andra fall. Exempelvis andra sociala problem. På det viset får studien ses som generaliserbar (Fejes & Thornberg 2014, ss. 272–273).

4.6 Forskningsetiska överväganden

Nedan redogör vi för forskningsetik, forskningsetiska överväganden som uppstått och våra ställningstaganden kring dessa.

I skriften *Forskningsetiska principer* lyfter Vetenskapsrådet (2002) att en vetenskaplig studie bör värna om fyra forskningsetiska principer. Dessa kan konkretiseras i fyra allmänna huvudkrav: Informationskravet, konfidentialitet, informerat samtycke och nyttjandekravet

(Vetenskapsrådet 2002 s. 6). I föreliggande studie har vi inte informerat författarna på Instagram att vi studerat deras inlägg, därmed har författarna inte lämnat samtycke. Detta med bakgrund i att inläggen är öppna och tillgängliga för allmänheten, eftersom inläggen på Instagram inte är lösenordskyddade. Bloggar eller olika forum på internet är publicerat material, varpå vi utgick från att individer som publicerat, är medvetna om att texterna är tillgängliga för alla (Ali & Skärsäter 2012, ss. 260–261).

I denna studie har vi anonymiserat författarna. Anonymisering innebär att ingen kan koppla en viss uppgift till individens identitet. Detta kan i sin tur innebära en nackdel då kontroll av uppgifterna blir svåra. Vi fann det av vikt att ändå anonymisera, då forskare alltid ska skydda deltagarnas personliga identitet. Dessutom låg vårt fokus enbart på det som explicit skrivits i texterna och enskilda individers identitet var inte intressanta för vår studie (Vetenskapsrådet 2017, ss. 40–41). Vi har inte avslöjat författarnas användarnamn eller återgivit författarnas inlägg i bilagor. Vi har dock redogjort för en del citat som hämtats ur inläggen. Detta för att inte riskera att försämra studiens kvalitet. Däremot redigerade vi författarnas citat (men med samma innebörd) med anledning av att de inte ska gå att spåra till en enskild person. Alla möjligheter till identifikation undanröjdes således och vi anser materialet som avidentifierat. Sammantaget ses inte bristen på samtycke eller information som ett etiskt problem.

Det råder en viss otydlighet när det gäller riktlinjer inom forskningsetiska aspekter på internet. Detta eftersom utvecklingen inom internetforskning går i så pass rask takt (Ali & Skärsäter 2012, s. 260). När studenter använder sig av internet som datainsamling är det viktigt att forskningen genomförs etiskt korrekt. Det är således viktigt att studenten diskuterar med sin handledare om sin datainsamling (Ali & Skärsäter 2012, s. 260). Därmed var vi noggranna med att ta hjälp kring frågor om etik av vår handledare, som var behjälplig med hur vi skulle gå tillväga.

Enligt Vetenskapsrådet (2017, s. 40) ska obehöriga skyddas mot att andra kan ta del av deltagarnas uppgifter. Vi har således raderat våra urvals-dokument, där inlägg med användarnamn legat synligt för studiens två skribenter. Vi anser därmed att vi uppfyllt kravet på konfidentialitet. Slutligen vill vi poängtera att alla uppgifter i denna uppsats enbart använts för forskningsändamål och inte för några andra syften. Med detta sagt har även nyttjandekravet för uppsatsen uppfyllts (Vetenskapsrådet 2002, s. 14).

4.7 Metoddiskussion

Nedan ämnar vi diskutera våra metodval. I diskussionen lyfter vi de svårigheter vi upplevt under resans gång, hur dessa kan ha påverkat studien samt för- respektive nackdelar med val av metod.

En återkommande diskussion mellan oss studenter innefattade studiens datainsamlingsmetod, det vill säga inlägg från Instagram, som den mest givande metoden i förhållande till studiens forskningsfråga. Om vi däremot valt att exempelvis ha intervjuer som datainsamling, hade möjligheten funnits att ställa följdfrågor till informanterna, vilket inte fanns med vårt val av datainsamlingsmetod. Därmed blev visserligen en del funderingar som uppkom när vi läste inläggen på Instagram obesvarade. Detta kan ha föranlett till fler tolkningar, i jämförelsevis med om vi hade kunnat ställa följdfrågor. Däremot undvek vi, genom att använda oss av redan skriven text, att påverka författarna och deras beskrivningar (jmf. Jacobsen 2012, s. 107). Det gör att vi i denna studie inte behövde beakta om författarna beskrivit något som de trott att vi velat höra, istället för deras egna reflektioner. Detta är något som de facto kan inträffa i exempelvis intervjuer (jmf. Kjellström 2012, s. 85). En fördel med vårt val av datainsamlingsmetod är således att det inte funnits särskilda regler eller förväntningar om vem som får säga vad (jmf. Jacobsen 2012, s. 107).

Att vi samlat in data i form av publicerade inlägg i kombination med vårt val av analysmetod; kvalitativ innehållsanalys, menar vi har fördelar. Detta eftersom det i vår mening bidrog till att vi kunde anpassa oss efter enbart vårt material, istället för att bli styrda av en särskild mall. I denna metod fann vi således intressanta teman, utifrån en djupgående analys av datamaterialet (Lindgren 2014, s. 52). Sociala medier har idag en enorm kraft och samhället påverkas av plattformar, där människor kan reflektera och ifrågasätta olika samhällsfenomen (Eriksson 2018, ss. 11–12). Detta menar vi har varit positivt för vår studie.

Vidare diskuterade vi för- och nackdelar med att ha valt just Instagram som plattform. En fördel med Instagram är att plattformen är den andra största plattformen för svenskar. Den tycks därmed vara en plats som människor känner att de kan få sina röster hörda (Davidsson, Melin Mandre, Palm 2018). Vi menar således att vårt metodval gav studien en nyanserad och trovärdig bild utifrån ett axplock av användare på Instagrams perspektiv om maskulinitet. De

kan tänkas spegla ett urval av svenskars perspektiv, i den rådande samhällsdebatten gällande maskulinitetsnormer.

5. Resultat och Analys

I följande avsnitt ämnar vi redovisa för de tre teman och vardera temans kategorier som framkom under analysprocessen. Citat från de olika författarna redovisas under respektive teman och vidare analyseras med studiens teoretiska referensram. Studiens resultat diskuteras likaså i dialog med tidigare forskning.

5.1 Den ideala maskuliniteten

Studiens första tema ämnar åskådliggöra och analysera författarnas beskrivningar av olika maskulinitetsnormer, som innefattar hur en man ska vara. Temats kategorier utgör de mest framträdande maskulinitetsnormerna, som författarna beskrev i sina publicerade inlägg på Instagram. Näst intill alla författare redogjorde i inläggen för olika maskulinitetsnormer. Det som de uttryckte var bland annat att; en man förväntas inte gråta, vara sårbar eller visa känslor. Därav namngavs temats första kategori; *maskulinitetsnormer*. I flera inlägg beskrev författarna dessutom att män ska vara heterosexuella. Att de förväntas ha en starkare sexualitet än kvinnor och att sexism kan förstås som en del av den rådande hegemoniska maskuliniteten. Detta mynnade ut i temats andra kategori; *sexualitet*. Vi presenterar således inledningsvis maskulinitetsnormer, för att sedan övergå till sexualitet, som i sin tur tar bäring in på studiens andra tema.

Maskulinitetsnormer

Utmärkande för nästintill alla författare är att de i sina inlägg beskrev olika förväntningar och egenskaper, knutna till normer om maskulinitet. Dessa beskrevs i termer som styrka, icke-sårbarhet, straight, sexuell, dominant, uthållig, hårt studerande och gilla vissa hobbies. En av författarna som inte enbart redogjorde för olika egenskaper, utan även benämnde olika begrepp som hen menade var kopplade till "idéer kring ett köns egenskaper" beskrev att;

Våld mot dem av andra män, våld mot kvinnor och män de älskar, kränkande behandling och ord bland andra pojkar och män. Avmaskulinisering, förtryck,

förminskning, ohälsosam tävlan, våldsamma självmord, psykisk ohälsa, alkoholism, oförmögen att vara sårbar, oförmögen att vara nära sig själv och även andra. Allt kopplat till idéer kring ett köns egenskaper. Ett kön de inte har valt. Allt kopplat till privilegier och stereotyper skapade av hudfärg, tro, klass, sexuell läggning, kroppens funktion och utseende.

Författaren beskrev bland annat att “våld mot dem av andra män, våld mot kvinnor och män de älskar” och “psykisk ohälsa” är kopplade till idéer kring ett köns egenskaper. Idéer kring genus och vilka egenskaper män förväntas ha, tolkar vi utifrån det Connell (1995, ss. 39–40) benämner som de allmänna uppsättningarna av förväntningar som är direkt knutna till människors kön. Med andra ord normer. En föreställning, som Nobis och Sandén (2008, s. 211) benämnt som en maskulinitetsnorm är till exempel att en man ska vara självständig och självförsörjande.

Författaren på Instagram beskrev vidare hur män och kvinnor kan dra fördelar, “privilegier”, beroende på hur deras kön relaterar till bland annat klass och hudfärg:

Allt kopplat till privilegier och stereotyper skapade av hudfärg, tro, klass, sexuell läggning, kroppens funktion och utseende.

Detta skulle då innefatta att mäns maskuliniteter inte endast påverkas av maskulinitetsnormer, som till exempel att inte visa sig sårbar. Mäns maskuliniteter skulle även påverkas beroende på vilken klasstillhörighet eller etnicitet som mannen har. Vi förstår därmed hur genus interagerar med andra sociala strukturer som bland annat klass och etnicitet (Connell 2008, ss. 111–112). Detta kan även bekräftas med Robertssons (2003, s. 162) studie som påvisat att det finns olika maskuliniteter i olika klasser. Männerna inom de olika “klassmaskuliniteterna” förväntades vara på ett särskilt sätt, baserat på normer om respektive klasstillhörighet. Detta menar vi kan bekräfta hur mäns maskuliniteter varierar beroende på klasstillhörighet, etnicitet, sexualitet och tro. Utifrån detta faktum går det att förstå hur Connell (1995, s. 67) menar att det inte endast finns en maskulinitet, utan snarare flera. Vidare att dessa maskuliniteter varierar, beroende på olika kontexter.

Att det finns flertal maskuliniteter speglar sig även i ett annat inlägg, där en författare beskrev i texten hur hen vill “erbjuda en annan manlighet”. Vi menar att denna författare vill påvisa en annan maskulinitet som inte är baserad på att män behöver vara hårda, något som författaren tycks förknippa med en traditionell förståelse av män och maskuliniteter. Författaren argumenterar snarare genom föreliggande citat för en maskulinitet byggd på mjukare tag;

Mjukare tag är det vi kommer erbjuda och inte hårda, som alltid kopplas med att vara en man; att vara tuff, stark, inte gråta, inte visa sig sårbar.

Författaren avvisar och utmanar den rådande hegemoniska maskuliniteten, som ofta förknippas med att vara; ”tuff, stark, inte gråta eller visa sig sårbar”. Detta förstår vi kan vara möjligt då nya grupper de facto kan utmana gamla, i syfte att skapa en ny hegemoni (Connell 1995, s. 101). Författaren konstruerar således en ny hegemoni genom att erbjuda nya “mjukare tag” och avvisar istället de rådande förväntningar som finns på den rådande hegemoniska maskuliniteten. Maskuliniteten byggd på “mjukare” tag skulle utifrån vår tolkning utgöras av normer som står i direkt kontrast till de “hårda” normerna. De nya maskulinitetsnormerna skulle innefatta att det är okej för män, att både få gråta och visa sig sårbara.

Den hegemoniska maskuliniteten medför förmåner (Connell 1995, s. 103). Om den “mjukare” maskuliniteten skulle anses utgöra den nya hegemoniska maskuliniteten, kan vi förstå hur en förmån skulle kunna resultera i att män mår bättre. Detta då vi tänker att ifall den nya maskuliniteten skulle utgöras av nya normer, som att visa sårbarhet, skulle det indirekt kunna leda till att män förväntas att prata om det som tynger dem. De skulle även kunna söka hjälp för eventuella problem, utan att riskera sin maskulinitet.

Trots att den hegemoniska maskuliniteten i författarens sammanhang skulle innefatta normer om sårbarhet, skulle den hegemoniska maskuliniteten inte framträda likadant i andra sammanhang. Connell (1995) menar att den hegemoniska maskuliniteten (som innebär

föreställningar om ett eftersträvansvärt ideal), kan vara ideal i en kontext men inte nödvändigtvis i en annan. Vidare hur den hegemoniska maskuliniteten ser olika ut, beroende på exempelvis vilken kultur individen lever i, vilken socioekonomisk position hen har och vilken tidsepok hen befinner sig i. Att den hegemoniska maskuliniteten varierar beroende på sammanhang, menar vi kan förstås utifrån Emslies (et al. 2006) studie. Männerna i studien hade innan de diagnostiserats med en depression, förknippat en hegemonisk maskulinitet med hårdhet. När de dock tillfrisknat hade de omvärderat sin syn på en hegemonisk maskulinitet till att den även kunde innefatta mjukhet. Slutsatsen blev att de konstruerade en ny maskulinitet som omfattade både mjukhet och hårdhet. Dessa män hade således förändrat sina egna föreställningar om den hegemoniska maskuliniteten och dess tillhörande normer. Detta då de fortfarande ansåg sig som manliga, trots att de visade upp både hårda och mjuka sidor.

En författare utmärkte sig i studiens material då han inte ville att normer skulle ersättas av andra, utan snarare nyttjas på rätt sätt. Författaren skrev att;

Aggressivitet ger jag inte upp, det som är delvis farligt och rått. Sidor som idag lätt beskrivs som negativa eftersom vi män använt egenskaperna på fel sätt, i fel rum och utan samtycke. Så länge egenskaperna används på rätt sätt är de totalt ofarliga för andra lik som för mig [...]. Jag vill inte att en norm ersätts av en annan utan istället bör vi prata om dem som finns att välja mellan samt hur de ska användas.

Längre fram i ovanstående inlägg beskrev författaren hur aggressivitet borde få fortgå, i vad vi tolkar som våldsamma handlingar: "låtsasbråka med någon som njuter av det som jag gör, bli trött efter en strypning, få blodsmak i mun eller känna sveda på huden efter en hård sexsession med någon". Författarens vilja att bibehålla aggressivitet genom våldsamma handlingar, kan förstås grunda sig i att handlingarna upprätthåller en möjlig överordnad maskulinitet. Detta eftersom våldsamma handlingar blir önskvärda eller fördelaktiga för män i vissa sammanhang, då sådana handlingar hjälper den enskilda mannen att bibehålla sin dominant position (Connell 2008, s. 120).

Författarens beskrivning av att “jag vill inte att en norm ersätts av en annan utan istället bör vi prata om dem som finns att välja mellan samt hur de ska användas”, kan ytterligare förstås som ett sätt att omdefiniera normen om aggressivitet. Därmed omdefinieras föreställningar om maskulinitet (jmf. Connell 1995 se Gerschick & Miller 1993). Detta genom att gå från att aggressiviteten sker i våldsamma handlingar utan samtycke, till att aggressiviteten istället ska användas på rätt sätt i lagliga sammanhang. Det bidrar i sin tur till att mannen fortfarande kan känna sig överordnad. Han riskerar dock inte att råka ut för särskilda risker, såsom illegala konsekvenser. Detta då handlingen sker i samtycke. Samtycket i sig innebär att mannen inte längre är auktoritär och därmed inte praktiserar den hegemoniska maskuliniteten. Han skulle snarare förstås vara en delaktig man, då han ingått i en kompromiss med kvinnan eller mannen. Kompromissen bygger på att han fortfarande får utöva våldshandlingar under samlag, men endast om det sker i samtycke av den andre partnern (Connell 1995, s. 103).

Att en man inte ska vara sårbar lyftes fram av flertalet författare, varav vi menar att en norm hos män blivit att inte gråta. Detta förstår vi utifrån en författares beskrivning om hur gråt är ett tecken på svaghet, då mannen förlorar “manlighetspoäng”.

Gråt är ofta ett tecken på svaghet och tar ifrån dig manlighetspoäng. Men i poängsystemet finns undantag för gråt. Undantaget är ofta kopplat till något tungt och sorgligt. En kusins död, morfars bortgång eller problem med sin familj. Sällan gråter män för att han är vardagsledsn.

Män gråter endast i undantagsfall, gråt är ett tecken på svaghet. Hellre fälla en tår, än att gråta som ett barn. Hur andra män kommer uppfatta dem om de gråter bidrar till rädslor hos mannen.

Att män inte får vara “vardagsledsn” utan allvarliga skäl, har även beskrivits i tidigare forskning (Nobis & Sandén 2008 ss. 211–212). Författarna på Instagram hade däremot delade meningar om huruvida gråt tar ifrån mannen “manlighetspoäng”. En författare som vi nämnde i inledningen till avsnittet, menade att gråt är ett tecken på svaghet och som tar ifrån manlighetspoäng, medan en annan menade att;

Unga man, låt inte den äldre mannen du kommer att bli, stoppa dig från att gråta offentligt eller göra det i smyg. Att gråta tar inga manspoäng. Du går snarare från att vara man till att vara människa”

Att författaren beskrev hur män inte förlorar manspoäng ifall de gråter, kan tolkas som att författaren trotsar den traditionella bilden av den hegemoniska maskuliniteten där en vanlig föreställning är att män inte ska gråta. Detta då en gråtande man ofta stämplas som en ynkrygg eller mes. Sådana stämplingar menar Connell (1995, s. 103), är kopplade till vad som anses vara feminint och som därmed inte tillhör den rådande hegemoniska maskuliniteten. Detta då föreställningar om femininitet placerar en man i en underordnad position. Författarens beskrivning av hur män inte förlorar manspoäng ifall de gråter, skulle således med detta i beaktande, strida mot Connells (2008) beskrivning av den hegemoniska maskuliniteten.

Sexualitet

Flera författare beskrev hur sexualitet starkt kopplas till manlighet. De beskrev hur män generellt har svårt att prata känslor men inte när det gäller kåthet och sexualitet. Vidare beskrev de att maskulinitetsnormer säger att män kan och bör prata sex.

Vi män gillar att prata sex. Inte alla män. Men normen säger att vi kan och bör prata sex. Visa vår sexuella lust.

Att beskriva huruvida mäns sexualitet enligt maskulinitetsnormer ska te sig, gjordes inte bara utifrån att mannen enligt normen ska tala om sex. Mannen skulle även ha ett särskilt sexuellt begär. Heterosexualitet är en norm som flera författare menade präglar mannen, då mannens sexuella begär avgör vad som utgör en “riktig man”: “En riktig man” är sexuellt aktiv och straight.”. Homosexualitet är något som är indoktrinerat hos människor som negativt (Kimmel

& Mahler 2003). Enligt forskning behöver den hegemoniska maskuliniteten avgränsningar för att kunna ses som ideal. Homosexualitet är en av dessa avgränsningar (Robertsson 2003).

Den starka viljan om att inte förknippas som homosexuell förstår vi således grundar sig i att den hegemoniska maskuliniteten aldrig kan vara homosexuell (Connell 1995, ss. 178–179). Detta kan vi förstå genom att en annan författare beskriver att “en riktig man alltid är hetero”. Det underbyggs av forskning som visar att män dessutom bekräftar sin egen heterosexualitet genom att skämta om “bögar”. Detta då homofobi har en funktion i skapandet av maskulinitet (Robertson 2003, s. 171). Det resulterar således i att homosexuella män förtrycks av andra dominanta män till följd av sina sexuella handlingar som för att de uppfattas ha feminina egenskaper (Connell 1995, ss. 62, 103). Vi kan förstå hur en författare velat skildra detta genom att ha skrivit:

Vilka trakasserar och hånar homosexuella män, transmän och män som klär sig eller uttrycker sig på ett sätt som är utanför normerna?

Att en författare beskrev hur en “riktig” man alltid är heterosexuell, kan förstås genom forskning som påvisat att homosexualitet blir ett kvitto på att man misslyckats med att vara man (Johansson 2006; Kimmel & Mahler 2003). Connell (1995, s. 102) menar i sin tur att män ses som homosexuella och därmed underordnade, på grund av symboliska handlingar som förknippas med icke hegemonisk maskulinitet. Att placeras i en underordnad position lämnar enligt forskning en del män i sådana desperata situationer, att de tar till alla möjliga medel för att få återta sin maskulinitet på grund av föraktet mot homosexualitet (Kimmel & Mahler 2003). Slutsatsen är att män oavsett deras faktiska sexuella begär blir underordnade, får utstå homofobi och kan inte ses som en hegemonisk man. Detta kan således ses som en möjlig förklaring till varför heterosexualitet beskrivs som en norm.

5.2 Mäns socialisering in i maskulinitetsnormer

Föreställningar om vad som är manligt respektive kvinnligt kan ses skapas utifrån en socialisationsprocess. I denna lär sig män att undvika feminina egenskaper och att agera utifrån normer som förväntas av dem (Nobis & Sandén 2008, s. 211; Backus Dagirmanjian et al. 2017). Vi förstår detta utifrån hur en författare beskrev att:

Bara tjejer har tälotsängar! Vi ska ligga på ett hårt golv! Manligheten ska bankas in som till exempel med "spela inte som en kärring!"

Vidare hur författaren genom citatet bekräftade en del maskulinitetsnormer, som att män ska vara tuffa och hårda. Detta kan förstås ske genom att män socialiseras in i en värld med förväntningar om vad de får respektive inte får göra. Maskulinitetsnormer kan därav således genom socialisation, förstås bli en del av mäns liv. Män socialiseras vidare in i förväntningar som står i direkt kontrast till normer om kvinnlighet (Ve 2001, ss. 296–298; Connell 1995, s. 40). När oönskade beteenden som att prestera dåligt på en match bekräftas genom uttryck som ”spela inte som en kärring”, skulle det därav kunna påvisa att män socialiseras in i förväntningar som står i direkt kontrast till kvinnlighet.

En annan författare valde att problematisera socialiseringsprocessen genom att beskriva:

Arvet vi lämnar åt kommande generationer är destruktivt för människor [...]. Vi män uppmuntrar inte pojkar att berätta öppet om känslor. Det är början på en socialisering som i viss mån dödar oss.

I Nobis och Sandéns studie (2008, s. 211) har det framgått att män socialiserats in i maskulinitetsnormer. Normerna innefattade en förmåga att ta hand om sig själva, vilket blev en del av deras maskulinitet. Medan vissa författare således såg maskulinitet som något en socialiseras in i via normer, tolkar vi hur en annan författare tvärtom benämnde maskulinitet som någonting kroppsligt. Detta genom meningen; “män är våldsamma för att de är just män”. Åsikter om att maskulinitet snarare är någonting biologiskt än socialt konstruerat, har även framkommit i tidigare forskning (Johansson 2006, s. 136).

En författare som vi förstår förkastar att skillnaden mellan manligt och kvinnligt skulle vara biologiskt beskrev att:

Tjejer och killar drivs av tydliga roller om kön. De finns i vår tid och samhälle. De känns självklara, men lika självklart är att de i framtiden kommer att se mycket annorlunda ut men kännas lika självklart.

Vi förstår denna beskrivning utifrån att maskuliniteter kan ses vara konstruerade och föränderliga, men framförallt som att författaren vill poängtera hur ”självklara” sociala relationer känns. Detta kan ha sin förklaring i att män och kvinnor alltjämt socialiseras in i nya normer. Detta i takt med att människor skapar nya förväntningar om hur män och kvinnor ska agera. Dessa normer socialiseras sedan in i nästkommande generation (Connell 1995, s. 40, 2009, s. 130–132). Vi kan förstå det, utifrån hur vi tolkar att en annan författare inte förstått förrän i efterhand hur det hen upplevt var “brottsligt”. Författaren skrev:

Detta är säkert sant för många av de kvinnor som säger sig aldrig blivit utsatta [...] Varför har jag inte förstått att det var olagligt när killarna i skolan höll fast tjejerna och tog på deras kroppar.

Vi kan således förstå hur nya normer kan ha skapats om vad som anses vara ett accepterat beteende hos killar. Detta utifrån att tolka hur killars beteenden när författaren gick i skolan har förändrats, gentemot de förväntningar som finns i dagsläget på pojkar i skolan. Det kan således ses som en förklaring till att författaren senare undrade: “varför har jag inte förstått att det var olagligt”.

5.3 Konsekvenser av maskulinitetsnormer

Då vi i studiens första tema avser att presentera och analysera författarnas beskrivningar av olika maskulinitetsnormer som utgör den ideala mannen, avser vi i studiens tredje och sista tema beskriva konsekvenserna av maskulinitetsnormerna. Vi ämnar således redogöra författarnas beskrivningar om hur maskulinitetsnormer inverkar på sociala problem. Främst problematiserade författarna att maskulinitetsnormer leder till att män; inte söker hjälp och att män utövar våld. *Söker inte hjälp* och *våld* blev således studiens andra temats kategorier och

presenteras och analyseras nedan utifrån varsin underrubrik. En författare uttryckte explicit att:

En manlighet byggd på destruktivitet existerar [och] motverkar jämställdhet samt är skadlig för samhället.

Söker inte hjälp

I första temat: *Den ideala maskuliniteten*, nämner vi hur maskulinitetsnormer innebär förutfattade meningar om vad som är manligt. Att inte visa sig sårbar eller vara svag är två maskulinitetsnormer som framkom.

En konsekvens av att män inte visar sig svaga eller sårbara tolkar vi kan vara en orsak till att flera författare beskrev hur män inte söker stöd eller hjälp. En författare beskrev att det är inte okej att “visa, prata om känslor eller söka stöd enligt maskulinitetsnormer”. Att pojkar inte pratar känslor kan bekräftas med forskning som visat att pojkar i större mån än flickor döljer sitt självska debeteende (Laanemets & Kristiansen 2014, s. 88). Vidare bekräftas även hur maskulinitetsnormer kan ses begränsa mäns förmåga att söka stöd. Detta då det framkommit i forskning att män måste kunna påvisa sig riktigt sjuka, för att det ska vara berättigat att söka hjälp (Tyler & Williams 2014). Visa känslor, prata känslor eller söka stöd är något som kan ses som fysiska handlingar människan måste göra med kroppen. Vi gråter med våra ögon, vi pratar med vår mun och vi tar aktivt vår kropp till doktorn för att söka hjälp. Att män således inte vill visa känslor och inte vill söka stöd, förstår vi grundar sig i att deras maskuliniteter i sådana fall skulle riskeras att upplevas som svaga. Detta då män uppvisar sina maskuliniteter med kroppsliga ageranden (Connell 1995, s. 81).

En annan författare tolkar vi ifrågasatte dessa maskulinitetsnormer med orden:

Vilka undviker att stötta sina manliga kompisar när de mår dåligt eller verkar behöva stöd?

En konsekvens av mäns ovilja att söka stöd tolkar vi kan vara att män inte stöttar sina manliga vänner. Detta kan ses som försök av män att upprätthålla sina maskuliniteter. Att män inte stöttar sina manliga vänner kan böttna i att olika maskuliniteter placeras in i olika positioner i genusordningen. Vilken position män placeras i, synliggörs när män samspelar med andra människor (Connell 2008, ss. 96–98). Till exempel; hade vännen synliggjort den sjuke mannens maskulinitet genom att stötta honom, hade han indirekt förknippats ha en svag maskulinitet. Därmed hade han fått en låg position i genusordningen. Förutom att få en låg position visar forskning att män dessutom, när de blir sjuka, riskerar att inte längre få tillhöra sitt eget kompisgäng (Emslie et al. 2006).

Ännu en författare som vi förstår framställer hur maskulinitetsnormer påverkar mäns ovilja att söka hjälp beskrev hur:

Vi killar vågar inte fråga varandra om hjälp på grund av den miljön som skapas av män. Det är vår egen machokultur som hämmar, skadar, sårar och dödar.

Om mannen söker hjälp eller pratar om sin sjukdom eller ohälsa skulle han “erkänna” sig vara sjuk, vilket kan få konsekvenser. Detta då forskning visat att män inte söker hjälp, då det skulle resultera i att de blev underordnade (Tyler & Williams 2014). Vi förstår detta vidare genom annan forskning som påvisat hur männen i studien försökt ta kontroll över sina egna sjukdomar. Detta på grund av deras föreställningar om en hegemonisk maskulinitet, som männen menade inbegriper bland annat föreställningen om att män ska besitta kontroll över sig själva (Tyler & Williams 2014). Vi tolkar det således som att en hegemonisk maskulinitet i denna studies resultat, men även i tidigare forskning, anses vara en frisk man. Detta då en hegemonisk maskulinitet drivs av auktoritet och dominans som inte lämnar rum för sjukdomar, då det skulle förknippa honom som svag (Tyler & Williams 2014; Laanemets & Kristiansen 2008; Connell 1995). Sammantaget skulle det utgöra en motvilja att “erkänna” sig själv som sjuk, eftersom sjukdomen i sig gör att den enskilda mannen riskerar att ses som underordnad. Därmed skulle han inte längre få ta del av samma fördelar som en hegemonisk man eller en delaktig man får.

Våld

Att våld och manlighet samverkar framgår av flertalet författare. Som resultatet ovan påvisar, beskrev ett flertal författare att maskulinitetsnormer är att män kan och bör prata sex. Normerna leder till konsekvenser vilka vi i detta tema ämnar redogöra för. En författare problematiserade detta genom en beskrivning om hur sexualitet och våld är inbyggt på grund av maskulinitetsnormer. Författaren skrev att:

Vi måste jobba med maskulinitetsnormer där det finns den här aggressiva sexualiteten och kopplingen till våld liksom inbyggd

En annan författare menade att:

Vanliga män på en vanlig modern arbetsplats vet fortfarande inte (eller snarare bryr sig inte) hur de ska behandla en kvinna utan att använda sexism.

Att "vanliga män" utsätter kvinnor för sexism "på en vanlig modern arbetsplats" förstår vi inträffar eftersom män vill bibehålla deras makt och dominans. Vi förstår detta utifrån Connell (2008), om att privilegierade män använder just våld för att upprätthålla deras tro om att de är överordnade kvinnor. I synnerhet i kontexter där de känner sin maskulinitet som hotad. Vidare kan vi utifrån forskning förstå hur ett sexuellt utnyttjande gentemot kvinnor kan pågå. Detta till följd av att den rådande hegemoniska maskuliniteten består av negativa föreställningar om hur män ska behandla kvinnor (Robertsson 2003).

Att våld är en konsekvens av maskulinitetsnormer kan förstås utifrån följande författares beskrivning:

Att majoriteten av våldet begås av män betyder inte att män, biologiskt är mer våldsamma än transpersoner och kvinnor. Snarare är manlighet och våld förknippat med varandra.

Att våld och manlighet är förknippat med varandra går att förstå utifrån att maskulinitet i sig själv inte orsakar våld. Utan snarare att våldet sker på grund av att en mans maskulinitet är hotad (Adjei 2016). Mannens maskulinitet hotas i kontexter som av andra män, homofobiska kommentarer och i relationer där kvinnan säger ifrån. Även när de själva blir utsatta för våld

av andra män (Backus Dagirmanjian et al. 2017; Kimmel & Mahler 2003; Adjei 2016). Vi menar att ett sätt för män att återta sin maskulinitet när den är hotad, är genom våldshandlingar. Detta kan vi förstå utifrån Connell (1995, s. 81) som menar att det mannen gör med sin kropp, skapar maskulinitet. Detta har även forskning påvisat, då informanterna i Johanssons (2006) studie menade att det som utgör en idealman, grundar sig i hur pass stark mannens kropp anses vara.

En annan författare beskrev hur män misshandlar andra män när de känner sig utmanade. Att de “slår, knivar och skjuter andra män till döds”. Detta kan förstås vara något mannen gör i syfte att försvara hans maskulinitet (Connell 2008, s. 121–122). Mannen förväntas enligt normer inte vara sårbar framför andra. Istället förväntas han leva upp till de maskulinitetsnormer som framkom i studiens första tema: Osårbara, uthålliga, dominanta och starka. Vi kan vidare förstå det genom att forskning beskrivit hur män pressas att utöva våld, när våldet sker framför åskådare. Detta då åskådarna kan styrka eller också dementera mannens maskulinitet, beroende på hur han väljer att svara på attacken (Backus Dagirmanjian et al. 2017 s. 2290; Robertssons 2003 s. 166).

Har du också tänkt på att det nästan aldrig är kvinnor som skjuter raketer på folk?
Eller hotar någon med stryk eller går runt med kniv? Har du också tänkt på att det inte heller är kvinnor som står bakom den senaste tidens skjutningar?

Liknande resonemang som ovanstående författare framgår av Connell (2009, ss. 121–122). Hon menar att män de facto är överrepresenterade i våldsbrott. Män och kvinnor präglas av olika föreställningar om vad som anses vara maskulint respektive feminint. Således kan vi även tänkas agera på olika sätt för att bevara våra femininiteter respektive maskuliniteter. Vi menar att en förklaring till att det är män som är överrepresenterade, kan ses bero på att män bevarar sin maskulinitet med just våld.

En annan aspekt till varför män utövar våld mot kvinnor men också gentemot andra män, menar vi kan botten i att vissa män är överordnade både andra män men också kvinnor i samhället. Detta relaterar flera av studiens författare till maskulinitet. De flesta män drar fördelar av att vara just män. Av rädsla för att inte längre kunna dra fördelar, kan mannen således känna sig tvingad att på olika sätt hävda sin dominans. Detta genom våldshandlingar (Connell 2008, ss. 121–122). Att en författare poängterade hur “ännu en man valt att mörda

en kvinna” och att “det är ett manligt problem”, menar vi kan förstås som att mäns våld mot kvinnor är ett strukturellt problem, snarare än individuellt. Detta i synnerhet då Connell (2008, s. 122) menar att stora grupper av män använder våld när deras överordnade positioner i samhället utmanas. Slutligen menar vi att detta kan bekräftas med forskning, där det framkommit att det finns män som känner sig hotade av kvinnornas frammarsch (Johanssons 2000, s. 21).

6. Slutsats och diskussion

Syftet med vår studie har varit att undersöka hur författare på Instagram beskriver olika maskulinitetsnormer. Vårt syfte har även varit att undersöka hur författarna belyser konsekvenser av normerna i relation till sociala problem.

Resultatet visar att maskulinitetsnormer utgör ett ideal som män tenderar att eftersträva. Normerna inverkar på hur män förväntas vara och vad de förväntas känna. Vidare vad som är tillåtet att tala om, hur männen ska bete sig och vilket sexuell begär de ska ha. Detta leder till sociala problem, såsom att män inte söker hjälp och att de utövar våld gentemot andra. Med Connells (1995, 2008) maskulinitetsteori har vi nått en djupare förståelse för, och som också utgör studiens huvudsakliga slutsats. Denna är att sociala problem ofta grundar sig i att män till följd av maskulinitetsnormer, i olika sammanhang behöver bevisa, försvara eller upprätthålla sina maskuliniteter. Detta då det är normerna som avgör vart i makthierarkin männen kommer att placeras. De som får betala priset för negativa konsekvenser av maskulinitetsnormer är mannen själv, likt alla andra han har runt omkring sig.

I socialt arbete är ett vanligt klientel som socialarbetare stöter på: Män som antingen han själv far illa eller också ett klientel som far illa av en man. Uppsatsens ämne bidrar till en förståelse för denna problematik, att destruktiva normer skadar människor. Studien indikerar att pojkar socialiseras in i maskulinitetsnormer. Med detta i beaktande menar vi att yrkesverksamma så tidigt som möjligt torde implementera undervisning om maskulinitets- och femininitetsnormer för yrkesverksamma som möter barn och ungdomar. Detta, så att de i sin tur kan undervisa pojkar och flickor om normer redan när barn börjar på förskolan, vidare in i skolvärlden. Vi tänker att detta skulle bidra med förhoppning om att exempelvis pojkar tidigt ska känna att det är okej att söka hjälp men också för att minska framtida benägenhet till våld.

Vårt resultat visar att mäns våldsutövande är något många män ”pressas” till, då de vill upprätthålla en viss status som per automatik medföljer att de identifierar sig som män. Vi tänker däremot att det inom det sociala arbetet finns många eller också andra uppfattningar kring varför män utövar våld. Vår uppsats kan således berika socialarbetaren med kunskap kring våldets komplexitet. Vidare att varje klient måste ses i den enskildes sammanhang och inte generaliseras.

Vi menar även att vår uppsats bidrar till en fördjupad kunskap om maskulinitetsnormer. Detta är av stor relevans för socialt arbete då resultatet visar att maskulinitetsnormer inte endast inverkar på mäns våldsutövande, utan även att de inte söker hjälp vid behov. En motvilja att söka hjälp hos exempelvis socialtjänsten, menar vi kan leda till andra sociala problem. Detta med exempel som att bli av med sin bostad eller falla in i missbruk. Att ha medvetenhet och kunskap kring mäns våld och motvilja till att söka hjälp, menar vi kan leda till ett bättre arbete med människor. Detta i form av att arbetet bygger på förståelse och empati.

Att ha intagit ett genusperspektiv för att fördjupa synen för hur maskulinitetsnormer påverkar vårt sätt att leva och handla i samhället, har varit givande men även komplicerat och en aning svårt. Nu i efterhand kan vi se tillbaka på hur genusperspektivet satte oss i minst två läger, gällande hur vi borde förstå maskulinitetsnormers påverkan. Både i förhållande till den enskilda individen som samhället i stort. I det ena lägret ses beteenden som våldsamt eller sexism inte som någonting människor gör på grund av föreställningar om maskuliniteter och femininiteter. Det vill säga, att en mans handlingar inte skulle vara styrda av normer. Här hjälpte Connells (1995, 2008, 2009) teori om maskulinitet till förståelse i form av att det är vi människor som skapar och reproducerar normer om hur en man respektive kvinna ska vara (Connell 2009, ss. 130–132). I den meningen innebär det att människan inte kan ses vara styrd av normer då det är människan som de facto skapar de.

I det andra lägret uppfattas män å andra sidan vara låsta och tvingade till handlingar, på grund av föreställningar om manlighet och kvinnlighet. Även här upplever vi att vårt teoretiska ramverk hjälpte oss att förstå, men också ytterligare komplicera. Detta eftersom vi inte kunde stanna vid att människan inte är styrd av normer, utan uppmanades istället att gå ett steg längre. Vi har nått en förståelse för hur djupt inrotade maskulinitetsnormer är i samhället, av studiens analys. Analysen visar hur män socialiseras in i normer samt hur normer ständigt skapas och reproduceras. Vi kan således se att en anledning till att män utövar våld, de facto beror på de rådande normerna om maskulinitet. Ett liknande mönster synliggjordes angående varför män tvekar att söka hjälp, trots behov. Att även denna problematik är kopplat till maskulinitetsnormer. Trots dessa två läger anser vi att genusperspektivet och vårt teoretiska

ramverk berikat oss med en kunskap om att destruktiva maskulinitetsnormer existerar. De är farliga för individen som måste leva efter dem, liksom för andra människor i samhället.

Det är möjligt att läsare själva eller män i deras närvaro inte använder våld eller har problem med att söka stöd/hjälp. Vår studies resultat riskerar för dessa eventuella personer ha en låg igenkänningsfaktor och möjligtvis funderingar kring fraser likt: "Män gör si män gör så, därför är män så men inte så". Dessutom är vi två kvinnor som skrivit studien. Detta skulle sammantaget kunna sänka studiens trovärdighet. Vi har dock förhoppning om att denna studie speglar en nära bild av verkligheten. Dels genom att vi speglar en sann bild av vårt datamaterial. Dessutom, då vi både med hjälp av tidigare forskning som teori, kunnat bekräfta en stor mängd av studiens empiri. Vi menar således att det finns mycket som talar för att vi faktiskt lever i en makthierarki. En hierarki där många människor påverkas, begränsas och skadas av destruktiva maskulinitetsnormer (Johansson 2000, s. 14). Ytterligare ett sätt att förstå att det finns svårigheter gällande män och maskulinitetsnormer, är att granska #maskulinitets flöde. Detta då det i skrivande stund råder 1354 publicerade inlägg på Instagram under #maskulinitet, där människor aktivt försöker synliggöra en pågående problematik. Sammantaget hoppas och tror vi att studien tillför en fördjupad bild av hur sociala problem och maskulinitetsnormer hör ihop.

I denna studie har vi analyserat, utifrån att män strävar efter föreställningar om en rådande hegemonisk maskulinitet, ett nutida manligt ideal. Vi har däremot under studiens gång blivit nyfikna på de män som *inte* strävar efter det manliga idealet. Hur ser de på dagens maskulinitetsnormer om hur män ska vara? Anpassar de sig efter andra maskulinitetsnormer än de som framkom i vår uppsats? Vår nyfikenhet resulterar i ett förslag till vidare forskning. Denna är en fördjupning om hur män som *inte* anser sig sträva efter en hegemonisk maskulinitet, förhåller sig till rådande maskulinitetsnormer. Ett ytterligare förslag till vidare forskning är att undersöka hur människor på sociala medier beskriver eventuella förändringsprocesser av maskulinitetsnormer. Detta då vi menar att en sådan studie är av vikt, i synnerhet för yrkesverksamma inom socialt arbete. I förändringsprocesser skulle möjliga metoder kunna identifieras om hur man kan förändra normer. Dessa skulle i sin tur kunna bli användbara för yrkesverksamma inom socialt arbete.

7. Referenser

- Adjei, S.B. (2016). Masculinity and spousal Violence: Discursive accounts of husbands who abuse their wives in Ghana. *Journal of Family Violence*, 31(4), ss. 411–422. doi: 10.1007/s10896-015-9781-z.
- Ali, L. & Skärsäter, I. (2012). Att använda internet vid datainsamling. I Henricson, M. (red.) *Vetenskaplig teori och metod. Från idé till examination inom omvårdnad*. Lund: Författarna och studentlitteratur AB, ss. 251–268.
- Backus Dagirmanjian, F., Boland, J., Colbow, A., Dunn, J., Mahalik, J., Pomarico, A. & Rappaport, D. (2017). How do men construct and explain men's violence? *Journal of Interpersonal Violence*, ss. 32–15, 2275-2297. doi: 10.1177/0886260515625511.
- Bergholm Cohen, E. (2016). *Hashtags på Instagram - 5 snabba tips*. <http://kanban.se/sociala-medier-2/hastags-instagram> [2019-04-10].
- Brottsförebyggande rådet. (2019). *Våld och misshandel*. <https://www.bra.se/statistik/statistik-utifran-brottstyper/vald-och-misshandel.html> [2019-05-24].
- Bryman, A. (2019). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Stockholm: Liber.
- Connell, R.W. (1995). *Maskuliniteter*. Uddevalla: Mediaprint i Uddevalla AB.
- Connell, R.W. (2008). *Maskuliniteter*. 2 uppl. Uddevalla: Mediaprint i Uddevalla AB.
- Connell, R.W. (2009). *Om genus*. 2 uppl. Göteborg: Daidalos AB.
- Courtenay, W. (2000). Constructions of masculinity and their influence on men's well-being: a theory of gender and health. *Social Science & Medicine*. 50(10), ss. 1385–1401. doi: 10.1016/S0277-9536(99)00390-1.
- Davidsson, P., Melin Mandre. Å. & Palm, M. (2018). *Svenskarna och internet – 2018*. Sverige: Internetstif. <https://2018.svenskarnaochinternet.se/sociala-medier>.
- Eriksson, L. (2018). *Kritiskt tänkande*. 3 uppl. Stockholm: Liber.

Emslie, C., Ridge, D., Ziebland, S. & Hunt, K. (2006). Men's accounts of depression: Reconstructing or resisting hegemonic masculinity?. *Social science & Medicine* 62(9), ss. 2246–2257. doi:10.1016/j.socscimed.2005.10.017.

Fejes, A. & Thornberg, R. (2015). Kvalitativ forskning och kvalitativ analys. I Fejes, A. & Thornberg, R. (red.) *Handbok i kvalitativ analys*. 2 uppl. Stockholm: Liber, ss. 13–43.

Folkhälsomyndigheten. (2019). *Dödlighet i suicid (själv mord)*.
<https://www.folkhalsomyndigheten.se/folkhalsorapportering-statistik/folkhalsans-utveckling/halsa/suicid-sjalvmord/> [2019-05-18].

Gerschick, T. & Miller, A. (1993). Coming to terms: masculinity and physical disability. *American sociological Association Annual Meeting*, 8, ss. 183–204.
doi:10.4135/9781452243757.n9.

Gottzén, L. (2014). Maskulinitet och mäns våld mot kvinnor. I Björck, A., Heimer, G. & Kunosson, C. (red.) *Våldsutsatta kvinnor: samhällets ansvar*. 3 uppl. Lund: Studentlitteratur AB, ss. 97–117.

Gottzén, L. & Jonsson, R. (2012). *Andra män: maskulinitet, normskapande och jämställdhet*. Malmö: Gleerups.

Instagram. (2019). *Hjälpcenter - Använda instagram*.
https://help.instagram.com/355932664593846?helpref=faq_content [2019-04-10].

Jalmert, L. (2016). *Maskulinitetsnormer, maktordning och mänsklig säkerhet*.
<http://manskligsakerhet.se/2016/10/27/maskulinitetsnormer-ar-det-storsta-hotet-mot-mansklig-sakerhet/> [2019-05-12].

Jacobsen, D.I. (2012). *Förståelse, beskrivning och förklaring: introduktion till samhällsvetenskaplig metod för hälsovård och socialt arbete*. 3 uppl. Lund: Studentlitteratur AB.

Johansson, H. (2006). *Brist på manliga förebilder. Dekonstruktion av en föreställning och dess praktik*. Göteborg: Intellecta Docusys.

Johansson, T. (2000). Makten, härligheten och kärleken. *Socialvetenskaplig tidskrift*. 7(1–2), ss. 13–23.

Kimmel, M.S. & Mahler, M. (2003). Adolescent masculinity, homophobia, and violence: Random school shooting, 1982–2001. *American behavioural Scientist* 46 (10), ss. 1439–1458
doi: 10.1177/0002764203251484.

Kjellström, S. (2012). Forskningsetik. I Henricson M. (red.) *Vetenskaplig teori och metod. Från idé till examination inom omvårdnad*. Lund: Författarna och studentlitteratur AB, ss. 69–95.

Laanemets, L. & Kristiansen, A. (2008). *Kön och behandling inom tvångsvård - En studie av hur vården organiseras med avseende på genus*. (Statens institutionsstyrelse SiS Forskningsrapport 2018:1) Stockholm: Edita AB. <https://www.statinst.se/contentassets/a2af0aa4a719471ebf4f1ad56ad7fd55/kon-och-behandling-inom-tvangsvard-en-studie-av-hur-varden-organiseras-med-avseende-pa-genus.pdf>.

Lindgren, S. (2014). Kvalitativ analys. I Hjerm, M., Lindgren, S. & Nilsson, M. *Introduktion till samhällsvetenskaplig analys*. 2 uppl. Falkenberg: Prepress Team Media Sweden AB, ss. 29–44.

Lindgren, S. (2014). Kodning. I Hjerm, M., Lindgren, S. & Nilsson, M. *Introduktion till samhällsvetenskaplig analys*. 2 uppl. Falkenberg: Prepress Team Media Sweden AB, ss. 45–62.

Lindgren, S. (2014). Tematisering. I Hjerm, M., Lindgren, S. & Nilsson, M. *Introduktion till samhällsvetenskaplig analys*. 2 uppl. Falkenberg: Prepress Team Media Sweden AB, ss. 63–72.

Lindgren, S. (2014). Summering. I Hjerm, M., Lindgren, S. & Nilsson, M. *Introduktion till samhällsvetenskaplig analys*. 2 uppl. Falkenberg: Prepress Team Media Sweden AB, ss. 73–86.

Mahalik, J., Locke, B., Ludlow, L., Diemer, M. & Scott, R. (2003). Development of the Conformity to Masculine Norms Inventory. *Psychology of Men & Masculinities*. 4(1), ss. 3-25, doi:10.1037/1524-9220.4.1.3.

Mattson, T. (2005). *I viljan att göra det normala: en kritisk studie av genusperspektivet i missbrukarvården*. Diss. Lund: Lund University.
<https://portal.research.lu.se/ws/files/5779758/26530.pdf>.

Män och jämställdhetsutredningen (2014). *Betänkande från Utredningen om män och jämställdhet*. (SOU 2014:6). Stockholm: Socialdepartementet.

Nobis, R. & Sandén, I. (2008). Young men's health: A balance between selfreliance and vulnerability in the light of hegemonic masculinity. *Contemporary Nurse*, 29(2), ss. 205–217. doi: 10.5172/conu.673.29.2.205.

Nationalencyklopedin. (u.å.). *hashtag*.
<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/hashtag> [2019-04-28].

Nordens välfärdscenter. (2016). *Policyrekommendationer: Unga in i Norden – psykisk hälsa, arbete, utbildning*. Sverige: Nordens Välfärdscenter. <https://nordicwelfare.org/wp-content/uploads/2017/10/policyrekommendationer-unga-sv.pdf>.

Nordisk information för kunskap om kön. (2018). *Föräldraskap, våldsprevention och maskulinitetsnormer. Ett faktablad om män och jämställdhet i Norden* ://www.nikk.no/wp-content/uploads/NIKKpub2018faktabladm%C3%A4noj%C3%A4mst%C3%A4lldhet.pdf [2019-05-15].

Nyberg, A-K. & Wiberg, M. (2014). *Sociala medier och härskartekniker*. Lund: Studentlitteratur AB.

Operation kvinnofrid (u.å.). *Definition av våld*. <https://www.operationkvinnofrid.se/operation-kvinnofrid/definition-av-vald> [2019-05-16].

Rennstam, J. & Wästerfors, D. (2015). *Från stoff till studie: om analysarbete i kvalitativ forskning*. Lund: Författarna och studentlitteratur AB.

Richardson, C. & Rabiee, F. (2001). A question of access: an exploration of the factors that influence the health of young males aged 15 to 19 living in Corby and their use of health care services. *Health Education Journal*. 60 (1), ss. 3–16. doi: 10.1177/001789690106000102.

Robertsson, H. (2003). Manliga brytare och maskulinitetskonstruktion. *Nordisk Psykologi*, 55(2), ss. 155–174. doi: 10.1080/00291463.2003.10637417.

Tyler, R.E. & Williams, S. (2014). Masculinity in young men's health: Exploring health, help-seeking and health service use in an online environment. *Journal of Health Psychology*. 19(4), ss. 457–470. doi: 10.1177/1359105312473784.

Thornberg, R. & Forslund Frykedal, K. (2015). Grundad teori. I Fejes, A. & Thornberg, R. (red.) *Handbok i kvalitativ analys*. 2 uppl. Stockholm: Liber, ss. 44–70.

Ve, H. (2001). Socialisation. I Brante, T., Andersen, H. & Korsnes, O. (red.) *Sociologiskt lexikon*, ss. 296–298.

Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Stockholm: Vetenskapsrådet.

Vetenskapsrådet. (2017). *God forskningssed*. Stockholm: Vetenskapsrådet.